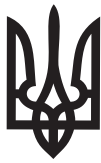
П'ЯТНИЦЯ, 1 ВЕРЕСНЯ 2006 РОКУ. № 161 (3911)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Сьогодні — День знань

Дзвоник кличе у майбутнє

Президент Академії медичних наук України Олександр Возіанов, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, ректор Національного медичного університету імені О. О. Богомольця Віталій Москаленко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Я обіцяю зробити все, щоб система охорони здоров'я ставала на ноги міцно, тому що вона є основою стабільності в суспільстві», — заявив Голова Верховної Ради Олександр Мороз на вчорашній церемонії посвячення першокурсників у студенти Національного медичного університету імені О. Богомольця. Традиційно вона відбувається напередодні Дня знань, дня, коли в українських навчальних закладах пролунає перший дзвоник.

(Закінчення на 2-й стор.).

Сторінку «День знань» читайте на 10-й стор.

ДУХ, НАУКА, ДУМКА, ВОЛЯ

Шановні співвітчизники!

Дорогі освітяни, студенти і учні!

Сердечно вітаю вас із всенародним святом — Днем знань!

Для кожного з нас, незалежно від віку, статі, життєвих уподобань і політичних пристрастей, цей чудовий день золотої осені назавжди залишається в пам'яті першим шкільним дзвоником і першою інститутською лекцією, першими успіхами і невдачами на тернистому шляху до вершин науки і тією людиною, яку потім згадуєш все доросле життя як свого першого Вчителя.

Геній українського народу, великий письменник і мислитель Іван Франко, 150-річчя від дня народження якого нещодавно святкували Україна і світ, людина енциклопедичного інтелекту, яка, крім нелегкої літературної праці, самостійно вивчила 14 мов і власноруч підготувала більше сотні філософських трактатів та есе, в останньому абзаці свого поетичного гімну «Вічний революціонер» так визначив головні рушійні сили суспільного розвитку: «Дух, наука, думка, воля». В час, коли нашій молодій державі виповнилося тільки перші п'ятнадцять років, проблема підвищення інтелектуального потенціалу сучасного українського суспільства стоїть особливо гостро. Адже від її успішного розв'язання будуть залежати не тільки подальший розвиток нашої економіки, впевнене зростання добробуту людей, а й, що не менш важливо, духовний стан нашої спільноти, її здатність мобілізувати свій розумовий, духовний і моральний ресурс на гідну відповідь тим глобальним викликам, які ставить перед нами сьогодення.

Саме на це має бути зорієнтована уся система сучасної української освіти і науки: від дитячого садочка і до наукової лабораторії, від шкільної парти до університетської кафедри, від успішного втілення вже напрацьованих досягнень європейського Болонського процесу до підвищення ефективності багатих традиціями національних наукових шкіл. У всебічному законодавчому забезпеченні і підтримці цих важливих тенденцій сучасного знання бачить своє завдання і Верховна Рада України.

У цей святковий день щиро бажаю усім вам, дорогі друзі, доброго настрою, прекрасних квітів і посмішок, хороших напутніх слів, світлої і прямої дороги до осяйних вершин Знання в ім'я процвітання України.

Голова Верховної Ради України Олександр МОРОЗ.

■ У НОМЕР

З візитом у нафтові краї

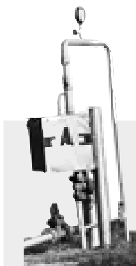
Президент України Віктор Ющенко 7—8 вересня збирається відвідати Азербайджан з офіційним візитом. Про це повідомляє прес-служба глави держави.

Нагадаємо, що ця поїздка кілька разів відкладалася. З осені минулого року вона була перенесена на весну, а потім було заявлено про те, що візит керівника України відбудеться в липні або у вересні. У Баку Віктор Ющенко зустрінеться зі своїм колегою Ільхамом Алієвим віч-на-віч, а потім переговори буде продовжено з участю делегацій. Очікується підписання президентами спільної декларації. Крім того, у рамках візиту передбачено зустріч Президента України з головою Міллі меджлісу Огтаєм Асадовим і його участь у зустрічі в Бакинському слов'янському університеті. Очікується підписання договору про підготовку дипломатичних кадрів між міністерствами закордонних справ Азербайджану й України, договір про вивчення й охорону рослин між Міністерством сільського господарства Азербайджану та Міністерством сільського господарства й аграрної політики України, договір про охорону навколишнього середовища та договір про співробітництво між державними нафтогазовими компаніями.

Можуть залишити без газу

«Газ України» звернувся до Донецької обласної прокуратури з проханням посприяти в припиненні постачань газу на об'єкти «Донецькміськтеплмережі». Про це повідомив перший заступник директора тепломережі Олександр Семченко. Свої вимоги постачальник газу мотивує тим, що донецька тепломережа здійснює понадлімітний відбір палива для надання послуг населенню. Як пояснив Семченко, для повноцінного гарячого водопостачання Донецька на добу потрібно витратити близько 220 тис. куб. метрів газу, тоді як газівники виділяли «Донецькміськтепломережі» 100 тис. куб. метрів.

Тим часом триває «битва за газ» у столиці. Міністерство палива й енергетики допускає зрив опалювального сезону в Києві через незадовільні розрахунки енергопостачальної компанії «Київенерго» за спожитий природний газ. За станом на 30 серпня «Газ України» уже припинив постачання газу шести котельням «Київенерго».

Суд залишив чинним рішення Національної комісії регулювання електроенергетики про підвищення тарифів на газ для населення на 85 відсотків («Інтерфакс-Україна»)

■ НОВИНИ

Винним фальсифікатом баламутять свідомість

Проти українського вина точиться неоголошена війна. Спільну прес-конференцію з цього приводу зібрали в Києві представники асоціації «Виноградарі і винороби України», корпорації «Укрвинпром» і державного концерну «Укрсадвинпром». Вони вважають, що зброєю масового ураження свідомості споживачів стала так звана тема фальсифікації вироблюваного на батьківщині шляхетного напою, оприлюднена в деяких українських виданнях. У цих ЗМІ активно мусується термін «порошкове вино», що його нібито «штампують» через брак винограду. Публікується і неправдива інформація, що дев'ять із десяти зроблених у нашій країні пляшок вина — фальсифікат. Насправді підробки є, але їх — 10 — 15 відсотків.

(Закінчення на 4-й стор.).

Тегеран не піддасться тиску Заходу

Іран має намір відстоювати свої права і не піддасться тиску Заходу. Про це заявив учора — в день, коли минає термін ультиматуму ООН, президент країни Махмуд Ахмадінежад.

Відповідно до резолюції Ради Безпеки ООН Іран повинен був до четверга зупинити збагачення урану, інакше йому загрожують санкції. У відповідь Іран продовжує наполегливо відстоювати право на мирний атом. Тим часом США й інші найбільші держави світу підозрюють Тегеран у спробах порушення режиму нерозповсюдження ядерної зброї. Іранська влада всі обвинувачення заперечує.

КОРОТКО

- ■ У Новобогданівці вже знищено майже 19 тисяч вибухонебезпечних предметів.
- ■ В Одесі побудують дитячу школу вітрильного спорту.
- ■ У Криму співробітники МНС України врятували туриста з Великої Британії.
- ■ Мінфін України вийде на ринок внутрішнього запозичення на початку вересня.
- ■ У Рівненській області в ДТП загинули двоє людей, четверо — травмовані.
- ■ Як показують дослідження, у США в більшості марок сигарет зростає вміст нікотину.

Крим ліквідовує наслідки стихії

Учора в Криму було знеструмлено майже 70 населених пунктів. Такими є наслідки шквальних вітрів. У Євпаторії море злилося з озером Мойнаки й затопило вулиці та значну смугу пляжу. В Керчі підтопленими залишаються кілька вулиць. За інформацією МНС, четверо людей потонули в штормовому морі. Від п'ятибальних хвиль постраждала херсонська яхта «Фаворит», де перебувала сім'я з трьох осіб. На щастя, всі троє цілі й неушкоджені. Рятувальники, аварійні бригади електриків та комунальників цілодобово звільняють дороги й тротуари від обірваних дротів і поваленних дерев. Поволі відновлюється електропостачання. Повністю впоратися з наслідками стихії обіцяють за дві доби.

На знімку: набережна Євпаторії під час шторму.

Фото Олексія СУВОРІВА (УНІАН).

ПОЛІТИКА
П'ЯТНИЦЯ, 1 ВЕРЕСНЯ 2006 ■ № 161 (3911)

Мін'юст України запропонував для обговорення проект нового закону про державну службу («Інтерфакс-Україна»)

Народний депутат України Анатолій МАТВІЄНКО («Наша Україна»): «Хотілося б вірити, що на зміну тривалому виборчому протистоянню прийде спільна робота над розбудовою України» (УНІАН)

■ У НОМЕР

Коли відсутній закон

Кабінет Міністрів затвердив постанову про внесення змін до тимчасового регламенту роботи уряду. Однак жодним чином не звузив повноваження Президента України. Так міністр юстиції Роман Зварич прокоментував інформацію, яка з'явилася у ЗМІ, про наміри урядовців обмежити повноваження глави держави. «Не може ані законодавець, ані тим більше Кабінет Міністрів якимось чином або звужувати ці повноваження, або їх розширювати», — підкреслив міністр юстиції. Він наголосив, що це — компетенція Верховної Ради, яка лише може вносити зміни до Конституції.

За словами Романа Зварича, з тимчасового положення виключили термін «доручення Президента», якого немає в українському законодавстві. Тобто тимчасовий регламент був приведений у відповідність до Основного Закону країни.

«Згідно з новими змінами до Основного Закону нашої країни Кабінет Міністрів України і окремі міністри зобов'язані виконувати укази, тобто акти Президента», — наголосив Роман Зварич.

Звичайно, найбільша проблема у відносинах різних гілок влади, у тому числі уряду і глави держави — відсутність закону про Кабінет Міністрів. Як зауважив міністр юстиції, нині робоча група, котру очолив віце-прем'єр Дмитро Табачник, доопрацьовує проект законодавчого акта. За словами Романа Зварича, документ буде готовий упродовж найближчого тижня і внесений на розгляд до Верховної Ради. У документі будуть відображені положення Конституції про Президента.

Про реакцію глави держави на повідомлення інформагентств повідомила його прес-секретар Ірина Геращенко. У своєму інтерв'ю тележурналістам вона зауважила, що з моменту набрання чинності новою Конституцією Президент не давав доручень уряду. Одначе Віктор Ющенко впливав на роботу Кабінету Міністрів, оскільки уряд у своїй роботі повинен керуватися законами України, указами Президента і постановами Верховної Ради. Водночас, за словами Ірини Геращенко, глава держави переконаний, що парламент повинен якомога скоріше розглянути і прийняти закон про Кабінет Міністрів, у якому чітко визначити повноваження уряду у відповідності з оновленим Основним Законом.

Окрім того, прес-секретар Президента ще раз нагадала слова Віктора Ющенка про те, що необхідно удосконалити конституційну реформу і створити нормативну базу, яка офіційно впорядкувала б відносини між владними інститутами.

Створюється новий військовий вуз

На засіданні Кабінету Міністрів, що відбулося 30 серпня, прийнято остаточне рішення про створення єдиного військового навчального закладу, що готуватиме фахівців для Сухопутних військ Збройних сил України. Таким вузом буде Львівський військовий інститут імені гетьмана Петра Сагайдачного Національного університету «Львівська політехніка».

Як відомо, раніше офіцерів-сухопутників готували в Одеському ордена Леніна інституті Сухопутних військ, а також у Сумах і Харкові. Тепер майбутні танкісти, артилеристи, командири механізованих взводів, зв'язківці здобуватимуть військову освіту у Львові.

Яка доля очікує на один з найстаріших військових вузів України — Одеський інститут Сухопутних військ? Кабінет Міністрів України, з огляду на численні звернення громадськості Одеси, ветеранів Великої Вітчизняної війни прийняв рішення створити на базі нинішнього інституту Сухопутних військ Військовий інститут Одеського національного політехнічного університету.

У новому військовому вузі здійснюватимуть підготовку офіцерів запасу південних областей України, післядипломну і мовну підготовку військовослужбовців Збройних сил України.

До складу Одеського військового інституту також будуть включені офіцерські курси Генерального штабу і філія наукового центру бойового застосування Сухопутних військ країни.

Буде збережено діючий на території Одеського інституту Сухопутних військ військовий ліцей для дітей-сиріт із поглибленою військово-фізичною підготовкою.

Отже, рішення Кабінету Міністрів оптимізувало систему підготовки офіцерських кадрів. Студенти 4-го і 5-го курсів, що навчаються нині в Одесі, завершать своє навчання в місті, а наступні прийоми курсантів здійснюватимуться вже у Львові.

Рішення Кабінету Міністрів дасть можливість зберегти науково-педагогічний потенціал і учбово-матеріальну базу Одеського інституту Сухопутних військ.

Нині чисельність його науково-педагогічних працівників становить 304 особи, серед яких 7 докторів наук, 9 професорів, 103 кандидати наук, 78 доцентів. За 13 років існування ОІСВ підготував для Збройних сил України понад 6000 офіцерів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Дзвоник кличе у майбутнє

(Початок на 1-й стор.).

Насамперед, за словами Голови Верховної Ради, йдеться про зміну законодавства, спрямовану на впровадження страхової медицини і створення спеціальних фондів. Вітаючи першокурсників із початком навчання в Національному медичному університеті, глава парламенту порадив їм починати популяризацію здорового способу життя з себе.

Голова Верховної Ради також привітав колектив Національної академії держуправління при Президентові з початком нового навчального року.

«Уже одинадцятий рік поспіль академія гостинно відчиняє двері перед тими, хто вирішив поглибити свої знання, вміння і навички, здобуті на практичній управлінській роботі в різних регіонах країни», — йдеться у привітальній телеграмі.

За словами О. Мороза, з точки зору інтересів держави і суспільства роботу колективу академії важко переоцінити, адже її головна мета — формування кадрового корпусу державних службовців вищого рангу, від діяльності яких чималою мірою залежить майбутнє України.

Голова Верховної Ради підкреслив, що «сьогодення ставить перед академією ще масштабніші завдання, пов'язані як із забезпеченням підготовки нової формації управлінських кадрів, здатних здійснювати свої професійні обов'язки в умовах демократії, так і з глибоким аналізом та теоретичним обгрунтуванням процесів політичного та адміністративного реформування в Україні, напрацюванням моделей злагодженої роботи усіх ланок державного управління та місцевого самоврядування, пошуками шляхів становлення повноцінного громадянського суспільства, інтегрованого в європейську спільноту».

Глава парламенту висловив переконання, що «в цій багатоаспектній і справді доленосній для країни роботі Національна академія державного управління як провідний у своїй галузі навчальний заклад та науковий центр і надалі посідатиме гідне місце».

Правоохоронців буде менше, а порядку — більше. Через три роки

Реформа правоохоронних органів завершиться 2009 року. Такий прогноз зробив учора голова Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності **Володимир Стретович**. Народний депутат зазначив, що цілком солідарний з Президентом стосовно необхідності реформи і вважає, що час переходити від слів до діла.

Сама реформа, на переконання голови профільного комітету, має здійснюватися у три етапи. На першому (кінець 2006—початок 2007 року) — напрацювання законодавства. Зокрема, внесення змін до Кримінально-процесуального кодексу, розробка закону про кримінальні проступки; розробка Кодексу про адміністративні проступки; підготовка Кримінально-виконавчого кодексу; нової редакції законів про СБУ і прокуратуру тощо. Другий етап (2007 р.) — прийняття вищезазначених законів. Третій етап (2008—2009 рр.) — запровадження ухвалених змін.

Володимир Стретович нагадав, що Національна комісія з питань зміцнення демократії і верховенства права завершила роботу над концепцією реформування правоохоронних органів, яка, за його прогнозами, буде остаточно затверджена цього місяця на засіданні комісії за участю Президента.

Реформа, на переконання парламентарія, призведе до зменшення чисельності правоохоронних органів, спрощення процедури судового захисту громадян, до посиленого захисту прав і свобод людини. А основним завданням реформи, переконаний Володимир Стретович, є перетворення правоохоронних органів на органи правопорядку.

Змінили бюджет заради порятунку дитини

На позачерговій сесії Вінницької міськради присутні депутати одноголосно підтримали пропозицію міського голови Володимира Гройсмана про внесення змін до міського бюджету і перерахування 110 тисяч гривень на лікування 2-річної дівчинки.

В. Гройсман повідомив, що кошти підуть на операцію маленькій вінничанки Ганнусі Позняковї. Їй планують ввести дорогий імплантант для відновлення слуху. Лікарі обіцяють, що після хірургічного втручання дитина перестане бути глухонімою. З проханням допомогти у лікуванні доньки до міського голови звернулася мати дівчинки. Необхідну суму коштів було зібрано завдяки внескам підприємців міста. Навіщо тоді було їм перераховувати гроші до бюджету? «Така процедура, — відповів на це міський голова. — Іншої у даному випадку нема».

На операцію Ганнусю покладуть, коли їй виповниться три роки. Це вже вимоги медицини. Батьки і маленька пацієнтка готові чекати, тільки б усе обійшлося...

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Міліцію очікують кадрові зміни

Міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко заявив про намір провести низку змін у керівних органах МВС центрального і регіонального рівня. Про це повідомили у пресслужбі міністра, з посиланням на слова Юрія Луценка. «Ще до виборів я хотів замінити шість-сім керівників центрального і регіонального рівня», — сказав він. Міністр відзначив, що рішення про кадрові призначення приймає особисто він. Водночас він повідомив, що такі питання з ним обговорювали й обговорюють Прем'єр-міністр, народні депутати, а також глави обласних адміністрацій у випадку з кандидатурами в місцевих органах внутрішніх справ.

Провідний регіон

Постійно зростає кількість підприємств — суб'єктів підприємницької діяльності в Київській області. Якщо п'ять років тому їх було 7700, то нині — понад 12000, на яких працює більш як 330 тисяч осіб. Тільки за перше півріччя нинішнього року до бюджетів усіх рівнів суб'єкти малого підприємництва сплатили майже 308 млн. гривень, що на третину більше, ніж торік. Поліпшується й інвестиційна підтримка їх. Протягом півріччя іноземні інвестори вклали в економіку області 106,6 млн. доларів США, що в 4,5 разу більше, ніж у попередньому році. Нещодавно Київщині присвоєно статус та вручено диплом «Провідний регіон з виробництва кращих вітчизняних товарів у 2006 році».

З нагоди Дня підприємця у приміщенні Київської облдержадміністрації відбулося вручення почесних грамот та іменних годинників великій групі підприємців.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Голова Київської обласної ради Володимир Майбоженко вручає нагороду підприємцю з Переяслава-Хмельницького Людмилі Єпіфановій.

Добром нагріти серця

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Уже кілька років поспіль озеро Синевир** (на знімку) **і його береги служать місцем проведення пісенного фестивалю «На Синевир трембіти кличуть». Участь у ньому беруть і фольклорні колективи, і зірки української естради. Тоді гори відлунюють піснями, а око ваблять витвори рук народних умільців — вишивальниць, різьбарів. Та нинішній фольк-фест мав свою особливість. Уперше в його рамках з ініціативи обласних ради та держадміністрації проведено благодійно-мистецьку акцію «Кожній дитині — родину».

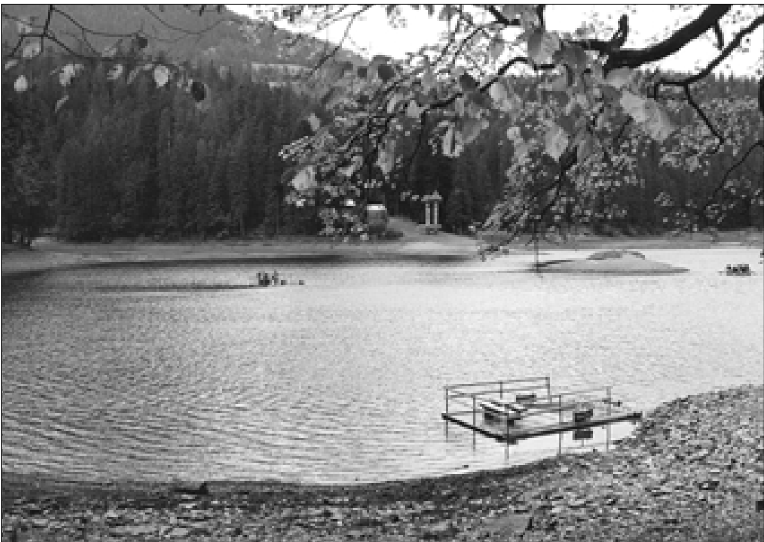

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Її мета, — розповів голова обласної ради, уродженець цих місць і журналіст за фахом Михайло Кічковський, — привернути увагу до дітей, котрі з тих чи інших причин позбавлені батьківського піклування. І хоча в області вже діє дев'ятнадцять дитбудинків сімейного типу (останній, до слова, відкрито в селі Імстичеві Іршавського району минулого вівторка), ще півтори тисячі діточок у нашому краї потребують тепла і ласки. А пісенне свято — найкращий привід для благодійництва. Головне — наша українська пісня зачіпає найсокровенніші струни душі. Згадаймо хоча б всесвітньо відому пісню про рушничок. Вона виточить сльозу із найзакам'янілішого серця. Тож фестиваль — це можливість розкритися навіть таким серцям. Приємно було бачити, коли й ті, кого називають «новими українцями», вкидали до благодійницької скриньки по двісті-п'ятсот гривень. Не менш дорогими для фонду були й однап'ять гривень тих, хто отримує мінімальні пенсії й не знає, як розподілити їх на хліб-сіль.

Того дня у благодійницьку скриньку «капнуло» лише три тисячі гривень. А ВЖЕ НИНІ БЛАГОДІЙНІ ВНЕСКИ ПЕРЕВЕРШИЛИ 80 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ. Ідея знайшла підтримку і серед підприємницьких структур, і з-поміж держслужбовців. Байдужим вона не залишила нікого.

— Михайле Михайловичу, ми вже звикли до декад і місячників із благоустрою та саночищення. Декади й місячники минають, а в результаті маємо те, що маємо...

— Розумію твою іронію, колего. Місячник — поняття умовне. Насамперед тому, що в рамках місяця ми, як тепер модно говорити, прозоро підбиватимемо підсумки акції та інформуватимемо людей про використання кожної копійки, що надійшла чи надійде на цей рахунок. Бо, окрім дітей-сиріт, маємо ще й одиноких хворих, немічних престарілих людей, котрі теж потребують не меншої опіки. А мета місячника — привернути увагу до цієї вічної проблеми всіх органів місцевої влади, й особливо — сільських голів.

***

Поки матеріал готувався до друку, Михайло Кічковський відвідав чи не найпроблемніший гірський Великоберезнянський район. Тоді зі своїм горем звернулася до нього й мешканка села Чорноголови Олена Мотиль. Серед ночі згоріла її хата. І сердешна з двома дітьми опинилася просто неба. Тож і прийшла згорьована жінка до влади, навіть не сподіваючись на допомогу. Бо в гірському селі її потребують й інші.

Минулої середи голова облради знову навідався в Чорноголову. І не з порожніми руками. Він вручив Олені Мотиль кошти на придбання іншого житла, яке згодилася продати сусідка. А сільський голова взявся організувати толоку односельців на ремонт хати.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Будні Комишувахи

Наприкінці п'ятдесятих років минулого століття село Комишуваха, розташоване на західній окраїні Оріхівського району, несподівано пережило будівельний бум і стало райцентром. Але ідилія тривала недовго. Район розформували і Комишуваха перетворилася на звичайнісіньке селище, яке однак вигідно вирізнялося з-поміж інших. Насамперед тим, що знаходиться за три десятки кілометрів від Запоріжжя і тут почали зводити корпуси потужних підприємств будівельної індустрії.

Усе це різко обірвалося у дев'яностих роках, і селище із самодостатньої території перетворилося на дотаційну з усіма її бідами, з яких найбільше дошкуляло масове безробіття. І нині з колишніх 10 тисяч чоловік населення Комишуваха налічує ледь шість. Усе завмерло, а проживання в примітивних «хрущовках» після розвалу місцевого комунгоспу стало нестерпною мукою. Та головне — відсутність будь-якої перспективи на майбутнє.

Щоб вдихнути сюди життя, не так і багато треба — підвести природний газ і питну воду. Все інше облаштується, коли на повну силу запрацюють підприємства. І зроблено для цього вже немало, якщо підрахувати кошти, вкладені в будівництво газопроводу, водопроводу, водонакопичувальної насосної станції, у реконструкцію котельні та інших об'єктів. Хоча вони й досі залишаються недобудованими. Кошти марнуються, труби іржавіють у землі, стінові матеріали розкрадають, а саме вирішення проблем відкладається на невизначений час.

Надія на відродження повернулася сюди наприкінці 2004 року, коли працівники приватного підприємства «Будтрансгаз» запалили символічний факел на в'їзді до Комишувахи. З того часу в селищі діють 22 кооперативи з газифікації вулиць та ще три кооперативи — в сусідніх селах Григорівці, Одарівці та Хитрівці. До того ж населення працює з таким розмахом, що значно випереджає державну програму газифікації населених пунктів.

Відтоді Комишуваха не сходить зі сторінок місцевих газет та екранів телевізорів, про неї постійно говорять на сесіях районної й обласної рад, а селище продовжує гнити в прямому значенні цього слова. По-перше, тому, що розташоване в болотистій заплаві річки Конки і потерпає від постійних підтоплень, і, по-друге, у березні сталася аварія на каналізаційній насосній станції і житломасив «хрущовок» потонув у нечистотах. Зневірившись у можливостях та бажанні місцевої влади відновити роботу примітивної каналізаційної системи, наприкінці липня населення житломасиву влаштувало гучну акцію протесту, намагаючись перекрити рух на автомагістралі Запоріжжя — Маріуполь та на залізниці.

Новий голова Запорізької обласної ради Олександр Нефьодов, щоб виробити чітку програму дій для соціального облаштування Комишувахи, побував на проблемних об'єктах та зустрівся з мешканцями «бунтівного» житломасиву. Те, що він побачив, і приголомшило, й обурило водночас. Недобудоване приміщення водонакопичувальної станції не охороняється і його розбирають усі, кому не лінь. Навіть бетонні плити знімають автокранами. Закопаний у землю, але не доведений до Комишувахи водогін із Запоріжжя теж розкрадають «металісти». Не випадково голова бюджетної комісії обласної ради Віктор Холодний називає селище «чорною дірою», де безслідно зникають бюджетні кошти... І, аби припинити ці неподобства, місцевій владі та правоохоронцям не треба особливо напружуватися. Просто необхідно дати лад тому, що вже мають, і зберегти до кращих днів.

Коли ж прийдуть ці кращі дні, питання не просте і на нього відразу не може відповісти навіть голова обласної ради. Зараз у районному бюджеті знайшли 50 тисяч гривень і ремонтують насосну станцію, але, щоб каналізаційна система була такою насправді, необхідно її реконструювати. А це — справа не одного дня і навіть року. Проте перший крок уже зроблено — своїм рішенням від 28 липня обласна рада виділила 150 тисяч гривень на розробку проектно-кошторисної документації на реконструкцію очисних споруд і мереж промкомплексу в смт Комишуваха. Ще дві тисячі гривень виділено на проектування полігону твердих побутових відходів.

Найважливіше нині — завершити газифікацію селища та прилеглих до нього сіл. Саме цього прагне все населення і, зрештою, до цього зобов'язує кругленька сума, витрачена на будівництво газопроводу з державного й обласного бюджетів, яка становить близько 2 мільйонів гривень. Будівельна готовність об'єкта — 75 відсотків, на його завершення з державного бюджету навесні мали виділити 559 тисяч гривень та 55,9 тисячі гривень — з обласного бюджету. Це питання настійно «пробивав» у Кабінеті Міністрів народний депутат України Олександр Пеклушенко. На початку серпня газопровід уже довели до житлового масиву і залишилося зробити тільки розгалуження, котрі з'єднають з ним школу, лікарню, дитсадок та Будинок культури. І ось незадовго до Дня незалежності Олександр Пеклушенко доповів виборцям про виконання їхнього наказу.

І, нарешті, про воду, без якої справді ні туди, ні сюди, її завозять у селище із Запоріжжя і виливається вона в круглу копійочку, а мешканці багатоповерхівок ще й надриваються, піднімаючи її у відрах східцями. Та що найгірше — будівництво водоводу не фінансується вже три роки поспіль, а на його завершення необхідно спрямувати, за нинішніми цінами, більш як 2,7 мільйона гривень. Це означає, що без субвенції з державного бюджету не обійтися. Бажання вирішити цю наболілу проблему в нового керівництва обласної ради велике, а щодо можливості, то, як кажуть, поживемо — побачимо. Адже таких «чорних дір», як Комишуваха, на тлі регіону, на жаль, багато.

І ще одне. Правду кажуть, що під лежачий камінь вода не тече. І не потече, бо в житломасиві вийшли з ладу водопровідні й каналізаційні мережі, а труби по вулицях і в будинках міняти нема кому. Комунгосп для селищної ради — недоступна розкіш. Тому хочеш-не-хочеш, треба організовувати товариство співвласників багатоквартирних будинків.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

У серпні 2006 року «Голос України» опублікував такі закони України:

2 серпня, № 141

Закон України «Про приєднання України до Конвенції про стягнення аліментів за кордоном», № 15-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди про першочергові заходи стосовно захисту жертв збройних конфліктів», № 21-V.

4 серпня, № 143

Закон України «Про внесення змін до статті 17 Закону України «Про Конституційний Суд України», № 73-V.

Закон України «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Конвенції про кіберзлочинність, який стосується криміналізації дій расистського та ксенофобного характеру, вчинених через комп'ютерні системи», № 23-V.

5 серпня, № 144

Закон України «Про внесення зміни до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення Закону України «Про Конституційний Суд України», № 79-V.

Закон України «Про ратифікацію Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання», № 22-V.

9 серпня, № 146

Закон України «Про внесення зміни до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення Закону України «Про Конституційний Суд України», № 79-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про реадмісію осіб», № 27-V.

Закон України «Про схвалення рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2006 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях», № 86-V.

10 серпня, № 147

Закон України «Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу», № 51-V.

12 серпня, № 149

Закон України «Про ратифікацію Сьомого додаткового протоколу до Статуту Всесвітнього поштового союзу», № 45-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Вищим Народним Комітетом Великої Соціалістичної Народної Лівійської Арабської Джамагирії про співробітництво у сфері науки і технологій», № 24-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Хорватія про взаємну охорону секретної інформації», № 34-V.

Закон України «Про прийняття змін до Статуту Гаазької конференції з міжнародного приватного права», № 35-V.

15 серпня, № 150

Закон України «Про ратифікацію Угоди (у формі обміну нотами) між Урядом України та Урядом Республіки Корея про реалізацію проекту створення телемедичної мережі м. Києва», № 50-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Корея про грантову допомогу та технічне співробітництво», № 36-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про повітряне сполучення», № 46-V.

18 серпня, № 153

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», № 32-V.

19 серпня, № 154

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом Республіки Болгарія, Урядом Російської Федерації та Кабінетом Міністрів України про перевезення ядерних матеріалів між Російською Федерацією і Республікою Болгарія через територію України», № 47-V.

22 серпня, № 155

Закон України «Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», № 61-V.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо виплати пенсій громадянам України, які перебувають за кордоном», № 67-V.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки» щодо формування фінансового резерву», № 70-V.

29 серпня, № 158

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про архітектурну діяльність», № 58-V.

Закон України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму», № 54-V.

Закон України «Про приєднання України до Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів», № 57-V.

Закон України «Про ратифікацію Угоди про спільні заходи стосовно запобігання блокаді та відвернення її», № 59-V.

Закон України «Про ратифікацію Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті», № 68-V.

30 серпня, № 159

Закон України «Про приєднання України до Міжнародної конвенції з охорони нових сортів рослин», № 60-V.

Закон України «Про ратифікацію Європейської конвенції про здійснення прав дітей», № 69-V.

Переговорам — так, референдуму — ні

Україна вважає нелегітимним майбутній референдум у Придністров'ї. Про це йдеться в повідомленні МЗС за підсумками зустрічі заступника міністра закордонних справ України, спецпредставника з питань придністровського врегулювання Андрія Веселовського зі спецпредставником МЗС РФ з питань відносин із країнами СНД, послом з особливих доручень Валерієм Кеняйкіним і послом з особливих доручень МЗС РФ Валерієм Нестерушкіним. «Україна не направлятиме офіційних спостерігачів у Придністровський регіон Молдавії під час проведення так званого «референдуму», оскільки, як ОБСЄ, так і ЄС, займає позицію стосовно нелегітимності його результатів», — сказано в повідомленні. Під час зустрічі сторони відзначили необхідність якнайшвидшого поновлення переговорів у форматі «5+2» (Молдавія, Придністров'я — сторони; Україна, Росія, ОБСЄ — посередники; ЄС, США — спостерігачі), ініційованих планом придністровського врегулювання Президента України Віктора Ющенка.

Нагадаємо, що всенародний референдум з питань відносин Придністров'я з Росією і Молдовою відбудеться в невизнаній Придністровській Молдавській Республіці 17 вересня.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 1 ВЕРЕСНЯ 2006 ■ № 161 (3911)

Відновлено енергопостачання всіх населених пунктів, які залишилися без нього через негоду (Інтерфакс-Україна)

Влада Києва пропонує більш ніж утричі підвищити квартплату (Інтерфакс-Україна)

■ У НОМЕР

Зустрічі на хлібному рівні

Київ. Експортери хлібних культур вважають за необхідне вирішити ситуацію з відшкодуванням їм ПДВ і провести глибокий аналіз балансу зерна. Про це представники провідних трейдерських компаній повідомили під час зустрічі з міністром агрополітики Юрієм Мельником. За її результатами, **поінформували в прес-службі МінАП,** у Кабінет Міністрів буде направлено пропозицію відродити існуючу колись при уряді Робочу групу з проблем ринку зерна. Їй, зокрема, треба буде підготувати необхідні матеріали для підписання меморандуму між Кабміном і зернотрейдерами про спільні дії з забезпечення країни продовольчим зерном.

Іван ЛАЗНЮК.

Не хочуть жити в пітьмі

Кіровоградщина. Мешканці Мар'янівки пікетували Устинівську райдержадміністрацію та інші органи районної влади. Майже два тижні тому невідомі злодії викрали більше двох кілометрів ліній електропередач, і з тих пір село повністю знеструмлене. Учасники акції протесту зустрілися із заступником голови РДА та начальником райвідділу міліції і попередили посадовців, що коли найближчим часом електропостачання до населеного пункту не поновлять, то вони вживатимуть більш рішучих заходів.

Олег БОНДАР.

Перший чемпіонат світу — «золотий»

У місті **Візеу (Португалія)** відбувся перший чемпіонат світу з фрі-файту, на якому змагалися представники 23 країн. Одну золоту та три срібні нагороди здобули наші спортсмени. Першим українським чемпіоном світу в цьому виді спорту став Роман Потапов з Черкащини. Другі місця посіли полтавці Володимир Папуша і Володимир Шемаров та Сергій Даніш з Київщини. До речі, фрі-файт цілком український вид спорту: п'ять років тому в столичному Палаці спорту відбулася його презентація.

Фото надане об'єднанням «Пересвіт».

На знімку: йде боротьба.

Дитячі лідери нагадують про себе

На Луганщині розпочалась обласна акція дружби дитячих громадських організацій «Від серця до серця». Відкрив її зліт юних лідерів. Головна мета заходу — залучення дітей до участі у процесах державотворення, громадському житті, а також сприяння реалізації державної політики в інтересах юних громадян та підвищення ролі дитячих громадських організацій. Під час зльоту активісти дитячого руху мали цікаві тренінги, з'ясовували, якою саме повинна бути взаємодія громадських організацій з органами місцевої влади, яке значення відводять дитячим лідерам у розв'язанні проблем місцевого самоврядування тощо.

Вл. інф.

Пам'ятник героям Крутів

У Луцьку встановлено третій в Україні пам'ятник, присвячений героям Крутів. Досі вони були лише на Чернігівщині на місці бою та на Аскольдовій могилі в Києві.

А вшанувати пам'ять героїчного бою патріотично налаштованих юнаків Києва проти армії Муравйова під Крутами вирішив лучанин Іван Мирка. Так на території підприємства «Шлях», яке він очолює, з'явився курган, а на ньому — хрест з написом «Героям Крутів — борцям за незалежність України».

— Рідний брат мого діда Михайло загинув у тому бою. Дід багато років оплакував його смерть. Ще дитиною я вирішив, що колись вшаную пам'ять героїв, — сказав на відкритті пам'ятника Іван Мирка.

Микола ЯКИМЕНКО.

Винним фальсифікатом баламутять свідомість

■ ТОЧКА ЗОРУ

(Початок на 1-й стор.).

На думку директора асоціації «Виноградарі і винороби України» В'ячеслава Пономарьова, мета чорного піару —намагання імпортерів дискредитувати наші вина і галузь загалом, щоб «зачистити» ринок під себе. Він достатньо захищений від європейських, південноамериканських і австралійських вин. А от перед державами, з якими підписано договори про вільну торгівлю, зокрема Молдовою, — практично беззахисний. Втрати Молдови після закриття Росією в березні нинішнього року кордонів для вин з цієї країни сягнули вже 21 мільйон доларів. Хмільний потік відтіля перемістився в Україну. За цей час обсяги продажів у нашій країні молдавських вин (переважно — дешевих), порівняно з аналогічним періодом минулого року, зросли більш ніж наполовину. Асоціація «Виноградарі і винороби України» має у своєму розпорядженні дані про підготовку чергової порції компромату, що дискредитує галузь.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Довкілля не «вибухнуло»

У районі Новобогданівки Мелітопольського району, де нещодавно знов лунали вибухи на військових складах, екологічні показники вмісту шкідливих речовин не перевищують гранично допустимих. Про це заявив, спираючись на вердикт експертів, голова Запорізької облдержадміністрації Євген Червоненко.

Такого висновку дійшли фахівці Державного управління охорони навколишнього природного середовища області, які днями досліджували повітря, грунт, питну воду, продукти рослинництва. Моніторинг на зазначеній території проводиться регулярно з часів першої надзвичайної ситуації на складах у 2004 році.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область

Кат у погонах

Колишнього працівника управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України у Полтавській області В. Шаблія засуджено до 8 років позбавлення волі. Полтавський Апеляційний суд визнав колишнього правоохоронця винним у «незаконних методах роботи з підозрюваними». Іншими словами, він їх просто катував, щоб «вибити» потрібні свідчення. Під час одного з подібних «допитів» загинув чернігівський підприємець Володимир Ц. Вимагаючи від нього зізнання, садисти у погонах надягали на голову 30-річного чоловіка протигаз і пускали в шланг... сигаретний дим. Ця смерть стала приводом для порушення кримінальної справи. Цікаво, що обласна прокуратура, яка розслідувала резонансну справу, просила для ката 12 років позбавлення волі, суд першої інстанції відміряв йому десять, а Апеляційний зняв іще два.

Та покарання, на жаль, понесли не всі. Адже ще четверо колишніх працівників УБОЗу, причетних до тортур, перебувають у бігах. Їх або так ловлять, або колишніх міліціонерів виручає досвід оперативної підготовки.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Крали гроші в колонії

Прокуратура Чернівецької області встановила, що окремими службовцями Сокирянської виправної колонії в 2004—2005 роках привласнено понад 10 тисяч гривень. Правоохоронці вдалися до перевірок установи після бунту в'язнів, які нібито виявили у хлібі під час вечері хробаків. Хробаків не знайшли. Було лише встановлено, що хліб виготовили із залишків борошна з грудками. Вину персоналу колонії встановлено й винних притягнуто до відповідальності. Проте тільки цим адміністрація не відбулася.

Сергій СУЛИМА.

Леді Наталі вразила красою

Серед дванадцяти найкращих скакунів, що брали участь у змаганнях за приз «Велике Ростовське дербі», до трійки кращих увійшли два вихованці ТОВ «Агро Мета» з Луганщини. Чистокровний жеребець Калібр посів друге місце, а красуня Леді Наталі **(на знімку),** хоч і була третьою, викликала чи не найбільший до себе інтерес. 10 тисяч глядачів Ростовського іподрому бурхливо реагували на її появу, висловлюючи свої симпатії. Для компанії «Агро Мета», що зовсім недавно стала спеціалізуватися на розведенні верхових чистокровок, це перше велике досягнення. На думку фахівців, завоювання призових місць в авторитетних скачках може стати визначальним і в подальшій долі підприємства, і в ціні самих коней, а також їхнього потомства.

Фото автора.

Алла АНТІПОВА.

■ ЦИФРА

20 мільйонів

гривень додатково з'явилося у скарбниці Хмельницького завдяки перевиконанню плану бюджетних надходжень. Як вирішила міська влада, гроші підуть переважно на підтримку житлово-комунального господарства, зокрема служб тепло- та водопостачання. Збираються також погасити борги бюджетних установ, що виникли через збільшення цін на електроенергію.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У пошуках втраченого ринку

■ НАМІРИ

Шостого вересня делегація від Мінагрополітики планує вирушити до Москви, де домагатиметься зняття заборони на експорт до Росії м'ясо-молочної продукції, запровадженої в січні нинішнього року. У міністерстві збираються наполягати на поновленні інспекцій російськими експертами українських м'ясо-молочних підприємств.

За словами міністра аграрної політики Юрія Мельника, для перевірки буде запропоновано від 40 до 60 підприємств. Крім того, він сподівається, що російська сторона прийме позитивне рішення щодо тих українських виробництв, які інспектувалися раніше.

Після запровадження ембарго московські фахівці двічі перевіряли деякі наші молокозаводи. Після першої інспекції в лютому право на постачання продукції до РФ отримали шість підприємств — ПП КФ «Прометей» (філія «Менський сир»), ПП «Рось» (філія «Роменський молочний комбінат»), ЗАТ «Пирятинський сирозавод», Хмельницька маслосирбаза, ЗАТ «Гадячсир» і Балтський молочно-консервний комбінат дитячих продуктів.

За підсумками другої, проведеної у травні, перевірки, дозволи на ввезення продукції до РФ українським підприємствам не надавалися.

Від запровадження експортних санкцій вітчизняна м'ясна і молочна галузі продовжують зазнавати колосальних збитків. У 2005 році, приміром, Україна поставила до РФ тваринницької продукції, що зараз підпадає під заборону, на 620 мільйонів доларів. Потерпає аграрний сектор: багато переробних підприємств знизили закупівельні ціни на молоко і м'ясо, мотивуючи своє рішення втратою російського ринку.

Іван ЛАЗНЮК.

■ ФОТОФАКТ

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Луганський скульптор, заслужений художник України Микола Можаєв (на знімку) завершив робочу модель пам'ятника Федору Єнакієву — знаменитому інженерові-залізничнику, ім'ям якого названо місто Єнакієве у Донецькій області. Саме там і буде встановлено бронзову скульптуру.

Допоможемо Лівану

Кабінет Міністрів вирішив виділити МНС 1 млн. 50 тис. гривень для надання гуманітарної допомоги Лівану. Про це повідомив міністр з питань надзвичайних ситуацій Віктор Балога. За його словами, гуманітарна допомога буде надана переважно продуктами харчування.

Арешт судна-порушника

Приморський райсуд Одеси виніс рішення, що судно—винуватець екологічної катастрофи в порту, перебуватиме під арештом, поки його власник (німецька компанія) не сплатить штраф або не надасть гарантії сплати. Як повідомляв «Голос України», 18 серпня 70 тонн нафтопродуктів було розлито в акваторії «перлини біля моря». Винуватець — контейнеровоз під прапором Ліберії. Одеська міськрада оцінила збиток у 24 мільйони доларів. Мазут, що розлився зібрали протягом трьох діб: тільки з міського пляжу Лузановка вивезли 20 тонн забрудненого піску. Водночас екологи не можуть поки що визначити розміри шкоди, заподіяної флорі та фауні регіону.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Будь-які припущення передчасні

За попередніми результатами розшифровки бортових самописців, провини українських диспетчерів в авіакатастрофі російського літака Ту-154 під Донецьком немає. Про це заявив міністр транспорту України Микола Рудьковський, котрий очолює українську урядову комісію з розслідування трагедії. За словами Рудьковського, остаточні висновки комісії можна чекати найближчим часом.

У свою чергу, Міністерство закордонних справ України вважає неприпустимим припущення про причетність України до аварії російського літака Ту-154 у Донецькій області до офіційно встановлених причин аварії. Керівник прес-служби МЗС Андрій Дещиця зазначив, що в деяких російських ЗМІ з'явилася інформація, що причиною катастрофи російського Ту-154 нібито стали дії диспетчерів «Украваіаруху». «У зв'язку з цим ми вважаємо за потрібне відзначити, що будь-які припущення про причини авіакатастрофи до оприлюднення висновків спеціально створених урядових комісій є передчасними, тому що не базуються на встановлених фактах, а також є неприпустимими з моральної точки зору», — зазначено в коментарі.

Останній рейс. Остання путь

Членів екіпажу літака Ту-154 «Пулковських авіаліній», що розбився під Донецьком, ховали на 9-й день після трагедії. Учора на цвинтарі Жертв 9 січня з'явилася ще одна братська могила, над якою міська влада збирається поставити пам'ятник усім жертвам цієї страшної авіакатастрофи. Льотчиків і бортпровідників в останню путь проводжали сотні людей.

Прощання з екіпажем пройшло в Будинку культури в авіамістечку. Стіни невеликого будинку ще радянських часів не могли вмістити усіх, хто хотів попрощатися с командиром Іваном Корогодіним, другими пілотами Володимиром Онищенком і Андрієм Ходневичем, бортмеханіком Віктором Макаровим і бортпровідниками Світланою Семичихіною, Юлією Кирченковою і Олексієм Шапошниковим. Черга з колег і знайомих розтяглася на сотню метрів. Уже давно минув час, відведений на громадянську панахиду, але люди йшли нескінченним потоком, і час прощання продовжили. Просто в залі священики храму Ікони Казанської Божої матері з селища Александровський відслужили заупокійний молебень. Близько першої години дня жалобний кортеж з безлічі автобусів і автомобілів прибув на цвинтар. Один за одним до братської могили принесли закриті труни — перед ними товариші загиблих несли портрети, кашкети льотчиків і пілотки бортпровідників... Ховали під рушничні залпи — як загиблих під час виконання службового обов'язку.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

■ ФОТОФАКТ

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

У прикарпатських і карпатських лісах почалася осіння грибна пора. Для мешканців гірських районів це гарний заробіток, а для туристів — справжній відпочинок і неповторне задоволення.

На знімку: продавці грибів, зібраних у лісах Вижницкого району Чернівецької області.

Час підбивати підсумки

■ КАЛЕНДАР

Сьогодні в Узбекистані святкують 15-ту річницю незалежності. Це хороший привід для того, щоб підбити підсумки того шляху, що його пройшла республіка за останні роки. Як сказав напередодні Надзвичайний і Повноважний Посол цієї країни в Україні Ілхом Хайдаров, головним завданням тоді, 15 років тому, був динамічний і послідовний, без соціальних потрясінь, перехід на ринкові відносини. Не можна недооцінювати труднощі, з якими Узбекистан, як і решта республік колишнього Радянського Союзу, зіткнувся в 1991 році. Було потрібно підвести під тільки народжувану державність потужний економічний базис, що забезпечив би ефективне використання всього ресурсного потенціалу. «Велика частина труднощів залишилася позаду, — констатує посол. — Протягом короткого, за історичними вимірами, періоду країна пройшла величезний шлях: закладено законодавчу базу для побудови правової світської держави і формування громадянського суспільства».

Особливу увагу Ілхом Хайдаров приділив розвитку україно-узбецьких відносин. Він наголосив, що між країнами встановилися міцні відносини у різних сферах. Україна входить до числа провідних торгових партнерів Узбекистану. Протягом останніх кількох років показник річного товарообороту між країнами зберігається на рівні 280 млн. дол. США, а 2005 року він перевищив 330 млн. дол. США. В Узбекистані функціонують 35 підприємств з українськими інвестиціями, в Україні — 23 підприємства з узбецьким капіталом.

Приклад Узбекистану засвідчив, що в сучасному світі виграють ті країни, котрі адекватно реагують на глобальні політичні та економічні процеси.

Вл. інф.

■ СВІТ КОРОТКО

ТУРЕЧЧИНА

Туристам боятися нема чого?

У Туреччині значно посилені заходи безпеки, щоб не допустити нових терактів. Але водночас «жодних обмежень для іноземців з пересування країною не запроваджувалося і не планується», — сказав радник міністра туризму у зв'язках з пресою Тайфун Яхші. Нагадаємо, що в результаті вибухів 28 і 29 серпня в курортному містечку Мармаріс, у Стамбулі й у середземноморській Анталії загинуло три особи і більш як 100 постраждало.

ТАЇЛАНД

Що не день — то вибух

У Таїланді вчора прогриміло не менш як 22 вибухи, у результаті чого загинуло два чоловіки, більш як 28 жителів поранено. За попередніми даними, вибухові пристрої приводилися в дію за допомогою дистанційного управління. Із січня 2004 року теракти на півдні країни відбуваються практично щодня. Жертвами хвилі насильства, що захлеснула південь королівства, стали вже більш як 1,5 тисячі чоловік.

ІЗРАЇЛЬ

Убили «батька» смертників

На Західному березі Йордану ізраїльським військовослужбовцям вдалося знищити високопоставленого представника радикального палестинського угруповання «Бригади мучеників аль-Акси», бойового крила руху «Фатх». За даними палестинських сил безпеки, Фаді Хафіша підозрювався ізраїльською стороною в підготовці смертників для здійснення терактів на території країни.

КИТАЙ

Небувала жара

Найсильніша за останні 100 років посуха вразила густонаселені райони Південно-Західного Китаю. Спекотна погода з температурою, що досягає 45 градусів, настала в околицях найбільшого китайського мегаполіса Чунцін, починаючи з червня. Майже 18 млн. мешканців у регіоні не вистачає прісної води, серйозно постраждали сільськогосподарські угіддя на 11 млн. га.

США

Замість президента — туалетна розмова

Телекомпанія CNN принесла вибачення за інцидент, коли під час промови Джорджа Буша в Новому Орлеані в ефір пішла розмова ведучої в туалеті. Кіра Філліпс вийшла зі студії, коли канал транслював виступ президента з нагоди річниці урагану «Катріна». Бездротовий мікрофон ведучої залишився включеним і передав приблизно півтори хвилини бесіди, під час якої вона розповідала якійсь жінці про свого чоловіка і брата.

Протягом передостаннього тижня серпня зафіксовані рекордні темпи зростання вартості вторинної нерухомості Києва

Наприкінці вересня у Львові пройдуть торжества в рамках проекту «Великі люди великої країни»

Поневіряння державного замовлення, або Хто кого замовляє

На початку серпня цього року народні депутати України отримали звернення учасників «круглого столу» «за» і «проти» чинної редакції Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти», проведеного під патронатом Міністерства економіки України 27 червня 2006 р. Названий документ констатує складну ситуацію у сфері державних закупівель України, що викликано набранням чинності 17 березня 2006 р., унаслідок подолання вето Президента, Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» та інших законодавчих актів України». На думку авторів звернення, прийняття цього закону істотно порушило стале функціонування національної системи державних закупівель.

Максим ЛУЦЬКИЙ

Але ми хочемо звернути вашу увагу на інший аспект цього закону, а конкретніше, на ту його частину, де йдеться про зміни «до інших законодавчих актів України», а саме — до Закону України «Про поставки продукції для державних потреб». На жаль, українська громадськість не вбачає саме в цих змінах великої загрози. Можливо тому, що українська громадськість реагує поки що на ті речі, стан яких після прийняття відповідних законодавчих норм реально погіршується. І, як то кажуть, ще руки не дійшли до того, що і без нововведень не особливо функціонувало, тобто терміни «погано» і «зовсім погано» наше суспільство поки що не розрізняє.

Ми ведемо мову про велику освітянську проблему останніх років, проблему, на яку не тільки варто звернути пильну увагу і почати говорити про неї вголос, а й кардинально вирішувати, адже проблема ця пов'язана з формуванням економічного й інтелектуального потенціалу країни, ефективного його використання, а також витрат державних коштів на його формування.

Необхідно пояснити, що зміни до Закону України «Про поставки продукції для державних потреб» (у новій редакції назва цього Закону — «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб») надзвичайно загострюють ту критичну ситуацію, яка склалася в державі щодо формування, розміщення і виконання державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів.

У чому полягає критичність цієї ситуації? По-перше, це вражаюча неефективність існуючої системи формування, розміщення та виконання державного замовлення на підготовку кадрів.

Правові та економічні засади процесу формування, розміщення та виконання державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних і робітничих кадрів регулюються на сьогодні такими основними нормативно-правовими актами:

1. Господарським кодексом України.
2. Законом України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб» (назва Закону України «Про поставки продукції для державних потреб» в останній редакції від 15.12.2005 р.).
3. Законом України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти».
4. Законом України «Про освіту».
5. Законом України «Про вищу освіту».
6. Постановою Кабінету Міністрів України від 29.02.96 р. №266 «Про порядок формування та розміщення державних замовлень на поставку продукції для державних потреб і контролю за їх виконанням».
7. Наказом Міністерства економіки від 03.10.05 р. №314 «Про затвердження критеріїв формування державного замовлення на поставку продукції для державних потреб».

Відповідно до цих нормативно-правових актів, «державне замовлення є засобом державного регулювання економіки шляхом формування на договірній (контрактній) основі складу та обсягів продукції (робіт, послуг), необхідної для пріоритетних державних потреб, розміщення державних контрактів на поставку (закупівлю) цієї продукції (виконання робіт, надання послуг) серед суб'єктів господарювання, незалежно від їх форми власності».[1]

«Показники державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою формуються за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі економіки на підставі узгодженого подання спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі освіти і науки (іншого центрального органу виконавчої влади, який має у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади) та спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі праці та соціальної політики».[2]

Ми процитували закони, формулювання яких начебто правильні, зрозумілі і логічні. А що насправді? Насправді відбувається наступне. Науково обґрунтований прогноз державної потреби щодо фахівців з вищою освітою та кваліфікованих робітників відсутній. Ще відповідно до п.2.1 «Основних напрямів реформування вищої освіти в Україні», затверджених указом Президента України від 12.09.95 р. № 832, Міністерству економіки, Міністерству праці, Міністерству освіти (назви міністерств станом на 1995 р.), іншим міністерствам та відомствам, що мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади, було доручено розробити науково-обґрунтовану методику визначення потреби держави у спеціалістах з різним рівнем кваліфікації та обсягів державного замовлення з урахуванням реальної ситуації на ринку праці. Цієї методики немає і по сьогоднішній день. Треба визнати, що у 2003 р. стараннями переважно Науково-дослідного інституту праці і зайнятості населення таки з'явилися «Методичні рекомендації щодо визначення потреби у фахівцях з повною вищою освітою», але ці рекомендації адресовані насамперед вищим навчальним закладам для визначення показників прийому до ВНЗ. Єдиний інформаційний банк даних органів управління освітою, вищих навчальних закладів, органів статистики та центрів зайнятості щодо потреби держави у фахівцях з вищою освітою, розподілу та працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, який був би дійсно доречний у вирішенні проблеми формування держзамовлення, відсутній. Міністерство праці і соціальної політики на відповідний запит повідомило, що останнім часом розроблено і надіслано навчальним закладам України для апробації ряд методичних рекомендацій, але знову-таки — це методичні рекомендації для ВНЗ, а не централізована методика, яку використовували б Мінекономіки, Міністерство освіти і науки, Міністерство праці і соціальної політики для визначення показників державного замовлення. Замовляє держава, а не ВНЗ! Державні замовники — це «Верховна Рада України та інші центральні органи державної влади України, Рада міністрів Автономної республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, державні організації та інші установи — головні розпорядники коштів державного бюджету».[3] А ВНЗ — це виконавці!!! Хоча на практиці фактично ВНЗ і є замовником і виконавцем, адже показники державного замовлення на підготовку кадрів в умовах відсутності системи прогнозування визначаються Міністерством освіти і науки формально, на підставі наявної потужності навчальних закладів та обсягів державного замовлення за попередні роки.

Усе вищезазначене підтверджують дані звітів Рахункової палати України про результати перевірок використання коштів державного бюджету України на підготовку кадрів. Такі перевірки Рахункова палата провела:

— у 2005-му і І півріччі 2006 р. щодо підготовки кадрів за економічними спеціальностями вищими навчальними закладами України III—IV рівня акредитації;

— у 2004-му і 9 місяців 2005 року щодо підготовки робітничих кадрів у професійно-технічних навчальних закладах;

— у 2005 р. щодо підготовки фахівців за вищою освітою за юридичним напрямом.

До речі, Рахункова палата України — чи не єдиний владний орган, який постійно наголошує на недосконалості системи формування, розміщення і виконання державних замовлень на підготовку кадрів і достатньо жорстко критикує центральні органи виконавчої влади, що винні в такій неефективності. Але чомусь на зауваження Рахункової палати не звертається увага ні владних структур, ні громадськості, хоча при ретельному аналізі дані цих звітів вражаючі. Аудитори Рахункової палати стверджують: «Нормативна база з формування, розміщення та виконання державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою, яка базується на необхідності забезпечення потреб державного сектору економіки, є недосконалою, проте Мінекономіки та Міносвіти не розробляють нові методологічні підходи у визначенні державного замовлення на підготовку кадрів з вищою освітою».[4]

У кінцевому результаті недосконала та неефективна система виконання державного замовлення на підготовку фахівців, створена Міністерством освіти і науки за сприяння Міністерства економіки, Міністерства фінансів та інших міністерств і відомств, призводить до таких наслідків (цифри наведені відповідно до років перевірки):

1. У галузі підготовки кадрів за економічними спеціальностями з порушеннями та неефективно було використано коштів державного бюджету України у сумі 268,8 млн. грн. (вищими навчальними закладами Міносвіти — 245,1 млн. грн.; Мінфіну — 10,1 млн. грн.; Державної податкової адміністрації — 8,8 млн. грн.; Мінагрополітики — 4,1 млн. грн.; Мінекономіки — 0,1 млн. грн. тощо).[5]

2. У галузі підготовки робітничих кадрів у професійно-технічних навчальних закладах було використано з правопорушеннями та неефективно коштів державного бюджету України у сумі 114 млн. грн., з них: з бюджетними правопорушеннями — 66,8 млн. грн., неефективно та недоцільно використано 37,7 млн. грн., неефективне управління коштами становить 9,1 млн. гривень.[6]

3. Перевіркою ефективності використання коштів державного бюджету України на підготовку фахівців з вищою освітою за юридичним напрямом ВНЗ України III—IV рівнів акредитації встановлено порушень у використанні коштів державного бюджету в сумі 107,3 млн. грн., у тому числі не за цільовим призначенням на фінансування структурних підрозділів двох вищих навчальних закладів Міністерства освіти і науки, які не проводили підготовку кадрів — 2,5 млн. гривень.[7]

Такі цифри неефективного використання коштів державного бюджету можна пояснити не лише відсутністю методології формування державного замовлення, а й недійовими системами вибору його виконавців та фінансування Міністерством освіти і науки видатків на підготовку кадрів за державним замовленням.

Стосовно фінансування треба зауважити, що останнім часом за даними вищеназваних звітів Рахункової палати і за власними спостереженнями намітилась тенденція до використання бюджетних коштів не шляхом укладання державних контрактів між державними замовниками з виконавцями замовлення на платній основі, як це передбачено чинним законодавством, а через кошториси навчальних закладів — на їх утримання або в інший спосіб, усіляко обходячи державний контракт. Такий підхід небезпечний з декількох позицій. По-перше, знову-таки порушується відповідність затверджених обсягів держзамовлення на підготовку кадрів потребам держави. По-друге, розвалюється і без того недійова система гарантованого працевлаштування фахівців з вищою освітою і кваліфікованих робітників. По-третє, такий підхід дає змогу вищому навчальному закладу в достатньо дешевий спосіб підвищувати свій «авторитет», сприяє численним порушенням під час вступних кампаній, все це тягне за собою зростання корупції на всіх рівнях, і, найголовніше, фактично виключає юридичну відповідальність сторін.

Нормативна база з формування, розміщення та виконання державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою, яка базується на необхідності забезпечення потреб державного сектору економіки, є недосконалою

Звичайно, звинувачувати винятково Міністерство освіти і науки зі співдружніми міністерствами економіки та праці і соціальної політики було б несправедливо. Хоча б тому, що вчинкам зазначених органів виконавчої влади сприяє і потурає влада законодавча, яка не лише не намагається покращити чи вдосконалити законодавчу базу в галузі формування, розміщення і виконання державного замовлення, а навпаки, заплутує і без того заплутане становище у цьому питанні.

Верховною Радою IV скликання 15 грудня 2005 р. приймається Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» та інших законодавчих актів України». Це той закон з якого ми почали нашу розмову і який, на нашу думку, став остаточним могильним каменем на існуючій системі державного замовлення в освіті.

Така заява потребує додаткового пояснення. Названий закон вносить зміни до Закону України «Про поставки продукції для державних потреб», який є фактично єдиним законом прямої дії в процесі формування, розміщення і виконання державного замовлення на підготовку фахівців. Якщо уважно проаналізувати зміст цих змін, можна прийти до наступних висновків.

Закон до редакції 15 грудня 2005 більш-менш (скоріше менш, ніж більш), але все-таки вимальовував порядок державного замовлення, якщо накладати його на специфіку замовлення підготовки кадрів з вищою освітою. Звичайно, розробка такого порядку згідно із законом переадресовувалась Кабінету Міністрів, як це, власне, і має бути. Але дуже великі сумніви викликає той факт, що такий порядок, розроблений Кабінетом Міністрів України десять років тому[8], має бути актуальним і дійовим на сьогодні. Хоч як би там було, але принаймні в старій редакції закону було чітко сформульовано: «Державні замовники здійснюють, виходячи з інтересів держави, вибір виконавців державного замовлення для укладання з ними державних контрактів шляхом проведення конкурсного відбору».[9] І, як ми вже довели вище, навіть з таким прозорим формулюванням наші міністерства не справлялись.

Що ж відбулося після змін? А після 15 грудня 2005 р., а точніше, після 17 березня 2006 р., коли зазначені зміни вступили в дію, вибір виконавців державного замовлення державні замовники мають здійснювати у порядку, встановленому Законом України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти»[10], тобто шляхом торгів або тендеру (здійснення конкурентного відбору). Тільки один термін «торги» вже є неприйнятним щодо освітянських послуг.

Мало того, відповідно до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» повинно також здійснюватись оприлюднення інформації про виконання державного замовлення, а також стимулювання та захист виконавця цього замовлення. Ми не зупинятимемося на характеристиці порядку оприлюднення, стимулювання і захисту. Скажемо лише, що порядок оприлюднення (з обов'язковим, до речі, застосуванням обмеженої кількості інформаційних систем) досить складний, і від нього вже стогне переважна більшість підприємств в Україні. А стимулювання і захист у законі відноситься здебільшого до сільськогосподарських підприємств і підприємств, на яких кількість працівників-інвалідів перевищує 50 відсотків (і не зрозуміло, до якої з категорій краще віднести ВНЗ, як основних виконавців

1. **Господарський кодекс України. — Ст.13.**
2. **Закон України «Про вищу освіту». — Ст. 64., п.8.**
3. **Закон України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб». — Ст.1.**
4. **Зі звіту Рахункової палати України про ефективність використання коштів державного бюджету на підготовку фахівців з вищою освітою за юридичним напрямом, розглянутого колегією Рахункової палати 29.06.2006 р.**
5. **Про результати перевірки використання коштів державного бюджету України на підготовку кадрів за економічними спеціальностями у 2004 році вищими навчальними закладами освіти України III—IV рівнів акредитації. (Підготовлено департаментом з питань науки та гуманітарної сфери і затверджено постановою колегії Рахункової палати від 28.09.2005 р., № 21-2) — Київ, Рахункова палата України, 2005. — Випуск 22.**
6. **Про результати перевірки використання коштів державного бюджету України, виділених Міністерству освіти і науки України на підготовку робітничих кадрів. (Підготовлено департаментом з питань науки та гуманітарної сфери і затверджено постановою колегії Рахункової палати від 27.12.2005 р., № 31-3). — Київ, Рахункова палата України, 2006. — Випуск 4.**
7. **«Новоспечених» юристів в Україні на порядок більше, ніж вакансій, однак державу це, здається, не турбує. (Розглянуто колегією Рахункової палати 29.06. 2006 р.).**
8. **Йдеться про постанову Кабінету Міністрів України від 29.02.96 р., №266 «Про порядок формування та розміщення державних замовлень на поставку продукції для державних потреб і контролю за їх виконанням».**
9. **Закон України «Про поставки продукції для державних потреб» у редакції 15.05.2003 р. — Ст.2, п.3.**
10. **Закон України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб» у редакції 15.12.2005 р. — Ст. 2, п.3.**
11. **Закон України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб». — Ст. 2, п.5.**
12. **Зі стенограми ранкового пленарного засідання Верховної Ради України 21 лютого 2006 р.**
13. **Рекомендації учасників «круглого столу» «Ринок освітніх послуг та ринок праці», організованого та проведеного Міністерством праці та соціальної політики і Міністерством освіти і науки 13 грудня 2005 року в Києві.**

Порядок оприлюднення інформації про виконання державного замовлення досить складний, і від нього вже стогне переважна більшість підприємств в Україні

держзамовлення на підготовку кадрів з вищою освітою).

Ми ведемо до того, що нова редакція Закону України «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб» з переадресуванням основних положень до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» максимально уніфікує будь-які державні замовлення, без урахування жодних особливостей розвитку освітянської сфери, а це, як визнаємо не одні ми, суперечить і міжнародній практиці, і законодавству ЄС.

Декілька слів і про ще один негативний момент. Визначення виконавців державного замовлення (згідно з двома «оновленими» законами) абсолютно не прив'язується до бюджетного року, навпаки, торги, себто конкурентний відбір має відбуватися вже після завершення формування державного бюджету. До чого це призведе в освіті? Щонайменше поняття «торги» почне виправдовувати своє лексичне значення, корупція охопить усі ще неохоплені напрями, а про систему прогнозування треба буде забути взагалі, бо коли стане необхідність втискатися в рамки вже визначеного бюджету, буде якось не до прогнозів.

Якою ж була реакція на вищезазначені зміни з боку відповідних органів виконавчої влади, в тому числі і в галузі освіти, інтереси якої зачепили зміни в законодавстві і які це законодавство зобов'язані взяти до термінового виконання? Феноменальною — ніякою. Вивчаючи нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти і науки, Міністерства економіки, спрямовані на підготовку і затвердження обсягів державного замовлення на підготовку кадрів у 2006 р., розумієш, що вони мало чим відрізняються від подібних у попередні роки. Тобто ніякої революції не відбулося, ніяких тендерів чи торгів не проводилось. Зміни до закону відверто ігноруються або не помічаються, або на них ніхто не звертає жодної уваги. Але ж ніхто і не говорить про негатив цих змін! Ні «за», ні «проти»...

Мало того, у відповідях на депутатські звернення з проханням надати інформацію про механізм формування, розміщення і виконання державного замовлення на підготовку кадрів з вищою освітою і Міністерство освіти і науки, і Міністерство економіки України вживають стару, доредакційну назву Закону України — «Про поставки продукції для державних потреб», у той час коли з грудня 2005 р. цей закон має іншу назву «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб». Що говорити про зміст, якісь там зміни... Собака гавкає, а караван іде.

Треба додати, що апогеєм досліджуваних змін до законодавства стає покладання координації роботи, пов'язаної з формуванням державного замовлення і здійсненням контролю за його виконанням, на Антимонопольний комітет України[11] (змінюючи у цій ролі Міністерство економіки). Коментарі зайві. Зайві, мабуть, ще й з причини коректності, адже на час написання статті офіційна відповідь на запит до Антимонопольного комітету щодо координації процесу формування державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою ще не надходила. Хоча, судячи з того, що постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2006 р. №877 «Про затвердження державного замовлення на підготовку фахівців... у 2006 р.» координатором цього процесу залишається Міністерство економіки, дива не відбулося, Антимонопольний комітет проігнорований, як, власне, й інші зміни, навіть на рівні Кабінету Міністрів.

До речі, на підтримку ігноруючих наведемо один цікавий факт з історії прийняття горезвісного Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» та інших законодавчих актів України». Зміни, що стосуються державного замовлення, з'явилися безпосередньо під час підготовки проекту закону України до другого читання, хоча початково законопроект планувався лише як змінюючий Закон «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти». Ні під час роботи над цим законопроектом до другого читання, ні під час прийняття цього закону 15 грудня 2005 р. Комітет з питань науки і освіти не долучився ні до пропозицій, ні до обговорення. Взагалі під час прийняття ні в кого з 406 присутніх у цей день народних депутатів не виникло жодного запитання чи зауваження, і 320 з них проголосувало схвально за цей законопроект. Найімовірніше, депутатів надихнула потенційна можливість отримання Верховною Радою контролю за державними закупівлями, яку проголошував новоспечений закон. І ніхто не звернув увагу, що паровозом за цими державними закупівлями вноситься остаточний безлад і в державне замовлення (принаймні на підготовку кадрів з вищою освітою — однозначно).

Спокійно прийняли закон, спокійно не виконуємо чи виконуємо (залежно від бажання чи небажання тієї чи іншої владної структури), спокійно реагуємо на абсолютно неспокійні речі

Так само, як ніхто не звернув увагу і 21 лютого 2006 р., коли було подолано вето Президента України на цей закон, на заклики на той час першого заступника міністра економіки А. Максюти, який представляв пропозиції Президента і наголошував, що «... вказаний закон був негативно оцінений не тільки фахівцями міністерств, а й Службою безпеки, міжнародними організаціями. Він суперечить Конституції України за висновками Юридичного управління і не може бути прийнятим у такій редакції».[12] 314 голосами народних депутатів вето Президента було подолано...

Іншими словами, спокійно прийняли, спокійно не виконуємо чи виконуємо (залежно від бажання чи небажання тієї чи іншої владної структури), спокійно реагуємо на абсолютно неспокійні речі. Хоча періодично нагадуємо громадськості: «Ми в курсі проблеми», «Так, ситуацію треба змінювати», «Будемо!», «Стараємося!», але чомусь не виходить... Так, 13 грудня 2005 року за ініціативи Міністерства праці і соціальної політики спільно з Міністерством освіти і науки України було проведено «круглий стіл» «Ринок освітніх послуг та ринок праці», під час якого обговорювались і питання формування державного замовлення на підготовку кадрів. За результатами цього засідання були прийняті рекомендації, які констатували, що «нагальною є потреба у вивченні та прогнозуванні попиту в кваліфікованих кадрах, удосконаленні формування та розміщення державного замовлення, спрощенні механізму ліцензування, підвищенні якості професійної підготовки кадрів та якості робочих місць, на які працевлаштовуються випускники, підвищенні їх соціального захисту, удосконаленні законодавчої та нормативно-правової бази з питань професійної освіти, участі роботодавців у реалізації освітніх програм, створенні системи професійної орієнтації молоді на потреби ринку праці тощо».[13]

Також названі рекомендації поставили перед Міністерством освіти і науки, Міністерством праці і соціальної політики, іншими зацікавленими органами виконавчої влади ряд достатньо важливих завдань, під час вирішення яких система державного замовлення в освіті поступово почала б трансформуватися у бік позитиву. Але ці завдання залишились, на жаль, на папері.

До речі, Міністерство освіти і науки почало цього літа нарешті наводити лад у ліцензованих обсягах набору студентів і навіть взялося за проблему працевлаштування (поки що майбутніх педагогів). Справа важлива, і залишається тільки сподіватися, що коли-небудь надійде черга і до наведення ладу в держзамовленні.

Але, сподіваючись, треба діяти. Отже, підсумовуючи наші викладки, варто визнати, що єдиним шляхом виходу з тієї критичної ситуації, що склалася на сьогоднішній день, є не очікування дива від міністерств, а необхідність новому складу парламенту терміново братися до роботи навіть не з реформування, а зі створення якісно нової законодавчої бази, а саме — закону прямої дії щодо формування, розміщення і виконання державного замовлення, на підготовку кадрів з вищою освітою. Це має бути закон суто освітянського спрямування, який відображатиме особливості функціонування освітянської галузі, чітко і прозоро формулюватиме порядок прогнозування і формування держзамовлення, на законодавчому рівні, а не на рівні Кабінету Міністрів, з огляду на стратегічну важливість питання, розподілятиме повноваження виконавчої влади у цьому процесі, а також регламентуватиме здійснення контролю і чітко прописуватиме юридичну відповідальність за недотримання чинного законодавства.

У рамках визначеного напряму діяльності підкомітет з питань фахової освіти і я, як голова цього підкомітету, користуючись нагодою, хочемо оголосити про ініціювання «круглого столу» із залученням народних депутатів України, фахівців Міністерства освіти і науки, Міністерства праці і соціальної політики, Міністерства економіки, Міністерства фінансів, Рахункової палати України, інших зацікавлених центральних органів виконавчої влади, керівників вищих навчальних закладів I—IV рівнів акредитації України, який плановано провести наприкінці жовтня 2006 р. Ключовим питанням засідання «круглого столу» має бути представлення і обговорення нового проекту закону України «Про державну систему формування та виконання державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів», над яким я працюю в даний момент.

До кола питань, що будуть винесені на розгляд «круглого столу» і які є основоположними під час розробки зазначеного законопроекту, пропонується віднести наступні:

* удосконалення методики прогнозу розвитку системи освіти і ринку праці в Україні;

* створення державного органу моніторингу і прогнозування державної потреби у фахівцях з вищою освітою та кваліфікованих робітниках;

* визначення порядку формування та розміщення державного замовлення;

* координація, здійснення контролю і моніторингу за виконанням державного замовлення з боку центральної виконавчої влади;

* можливість і доцільність створення незалежного аналітичного центру з питань дійовості та ефективності впровадження нового законодавства в галузі державного замовлення;

* юридична відповідальність державних замовників та виконавців державного замовлення за відповідність затверджених обсягів державного замовлення на підготовку кадрів потребам держави;

* механізм відповідальності і відшкодування за неефективне використання коштів державного бюджету;

* працевлаштування — як важлива складова механізму виконання державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів.

Результатом засідання «круглого столу» має стати вироблення концепції реформування системи державного замовлення в галузі освіти України, а також створення робочої (авторської) групи з доопрацювання запропонованого проекту закону України «Про державну систему формування та виконання державного замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів» у контексті прийнятих на засіданні рішень.

Я запрошую до співпраці всі зацікавлені сторони. Свої пропозиції щодо організації проведення «круглого столу» прошу надсилати на мою поштову адресу: 01008 м. Київ, вул. Грушевського 5, народному депутату України Луцькому М. Г., або на e-mail: Lutskyi.Maksym@rada. gov. ua.

Максим ЛУЦЬКИЙ,
народний депутат України,
голова підкомітету
з питань фахової освіти.

■ СПОРТ

Турнірна хроніка

Вітрильний спорт. Ціндао (Китай). Передолімпійська регата. Чинні чемпіони світу, срібні призери олімпіади-2004 в класі яхт «49er», знамениті українські спортовці Родіон Лука та Георгій Леончук посіли третє місце. Ці змагання цілком відповідають формату олімпійської регати 2008 року: відбуваються у ті само строки, на тій само акваторії і за аналогічними правилами, що й наступна олімпійська регата. Перегони в Ціндао проводилися в усіх олімпійських класах яхт. Українці, окрім згаданого екіпажу призерів, виступали в класі «470» (чоловіки і жінки). Віталій Мошковський та Ярослав Талабуєв посіли 39-е місце, Руслана Таран і Олена Пахольчик —чотирнадцяте.

Футзал. Познань (Польща). Чемпіонат світу серед студентських команд. І в останньому матчі групового турніру збірна України здобула перемогу. Цього разу —над збірною Португалії з рахунком 5:3. Українці посіли перше місце у групі, португальці — друге. Аутсайдери групи китайці та киргизи зіграли між собою внічию —4:4.

Бокс. Екс-чемпіон світу (WBC) у надважкій вазі Віталій Кличко не виключає свого повернення на ринг. Про це український боксер заявив під час свого перебування у Харкові. Водночас він наголосив, що повернення може відбутися лише у тому разі, якщо інший непереможений чемпіон — Леннокс Льюїс — виявить бажання ще позмагатися на рингу.

— Я залишив спорт, і з величезним задоволенням дарував би прекрасні емоції, видовищні поєдинки, —сказав Володимир. — Та, на превеликий жаль, останнім часом вимушений був більше боротися з травмами, котрі почали переслідувати мене, ніж із суперниками на ринзі. Це було основною причиною завершення моєї спортивної кар'єри.

Водночас знаний боксер зазначив, що перебуває у хорошій спортивній формі. Два-три рази на тиждень відвідує спортзал.

Теніс. Нью-Йорк. Відкритий чемпіонат США. Перше коло. Три українські спортовки здобули перемоги: Альона Бондаренко переграла Агшу Ролл (США) 6:4, 6:4, Юліана Федак — Тетяну Пучек (Білорусь) 7:5, 6:3, Вікторія Кутузова — Марію Хосе Мартінес Санчес (Іспанія) 6:3, 6:3.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 7-й тур. «Сталь» — «Дніпро». 5:3. «Динамо-2» — «Оболонь». 0:1. ФК «Львів» — «Закарпаття». 1:0. «Геліос» — «Спартак» (Суми). 1:0. «Динамо-Ігро-Сервіс» — «Борисфен». 2:1. «Енергетик» — ЦСКА. 2:2. «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Десна». 1:3. «Нафтовик-Укрнафта» — «Олександрія». 1:0. «Поділля» — «Волинь». 0:1.

Турнірне становище станом на 30 серпня. **«Оболонь» — 21 очко, «Геліос» — 16,** ФК «Львів» — 15, «Динамо-Ігро-Сервіс» — 14, «Нафтовик-Укрнафта», «Кримтеплиця», «Сталь» — по 13, «Динамо-2», «Закарпаття», ЦСКА — по 11, «Поділля», «Волинь» — по 10, «Десна» — 9, «Миколаїв» — 7, «Олександрія», «Спартак» (Івано-Франківськ) — по 6, «Енергетик», «Дніпро» — по 4, «Спартак» (Суми) — 3, «Борисфен» — 0.

В. Б.

На знімку:* *атакує лідер першої ліги — київська «Оболонь».

Фото з сайту ФК «Оболонь».

■ ТЕМА

Рятуйся, хто як може...

Зателефонувала університетська приятелька. Два роки тому візит до стоматолога для неї закінчився печально: тут «нагородили» вірусом гепатиту С. Що, втім, довести неможливо. І хоч звернулася до фахівців вчасно, але ті, врючивши перелік медикаментів, повідомили, що лікуватимуть її після того, як їх придбає. Вартість одного курсу — 25 тисяч доларів. Сума для неї, співробітниці однієї з галузевих газет, фантастична. Хвороба прогресує, й днями їй нагадали, що допомогти може лише той само курс. Коли пацієнтка сказала, що не має таких грошей, їй без будь-яких сантиментів відповіли: «Хочете вижити — знайдете»...

Моя приятелька плаче. І від страху за життя, бо ця болячка відомо, чим закінчується, а вона опікується ще й старенькою хворою мамою. І від образи: 40 років працювала на державу, а та в скрутну хвилину залишила її напризволяще. У лікарів одна відповідь: бракує коштів.

Спробувала допомогти: звернулася до заможних знайомців. З тими, в кого на робочому столі табличка: «Грошей немає!», розмови навіть не розпочинала. Інші — загалом милі й приязні люди, дізнавшись про мету візиту, миттєво суворішали: «Всім стражденним не допоможеш»...

Ми таки країна контрастів, як колись писала радянська преса про капіталістичні держави. З одного боку, ситі Європа та Америка вважають нас країною третього світу й досі надсилають гуманітарну допомогу. З другого, дивуються: такої кількості дорогих авто, як, приміром, у Києві, не побачиш на вулицях їхніх столиць. А час від часу в українських ЗМІ з'являється інформація про молодих шалапутів — дітей наших політиків, чиї розваги вартують куди більшої суми, ніж та, без якої може померти моя приятелька. От і напередодні навіть офіційні видання повідомили, скільки платитимуть за навчання своїх чад перші особи держави, члени уряду та парламенту, та в яку суму обійшлася їхня підготовка до школи. Вона на порядок вища, ніж та, що має бути в споживчому кошику школярів — дітей пересічних громадян. Але звідки гроші, коли навіть президентської та міністерської зарплат на авто для чад у десятки, а то й сотні тисяч доларів не вистачить, а власного бізнесу наші можновладці не мають, принаймні запевняють у цьому?

Водночас батьки цих дітей переконують, що роблять якісь там «кроки до народу», котрий, за офіційними даними Держкомстату, живе дедалі заможніше. Але, приміром, за державний кошт ми лікуємо хіба що простуду. В разі серйозного захворювання ліки власним коштом можуть придбати лише багатії. Ми їздимо в свинських умовах у громадському транспорті, а в дощову погоду навіть на столичних тротуарах є ризик потрапити у вибоїни. Така само ситуація з освітою: без грошей —і немалих, нікуди не потикайся, навіть зі знаннями. Перелік можна продовжувати, бо в нас коштів бракує на все. А наші керманичі запевняють, начебто ми будуємо соціальну ринкову економіку...

Годі говорити, які «привіти» посилала моя однокурсниця нашій владі в нинішній День незалежності. Вона ридала: «Хочу в Радянський Союз»... А хто її почує? І таких, як вона?

А спонсора чи спонсорів для своєї приятельки я так і не знайшла...

Валентина ПИСАНСЬКА.

За щастя бачити світ

Національний медичний університет імені О. Богомольця відзначає ювілей — 165-річчя. Створений на базі медичного факультету Київського університету св. Володимира він і досі залишається флагманом вітчизняної освіти. Однією з перших на факультеті заснували кафедру очних хвороб. Рішення про її відкриття було прийнято в 1869 році. Цю дату можна вважати днем народження української офтальмологічної школи. Відтоді медицина зробила помітний крок уперед. Якщо раніше діагноз пацієнтам встановлювали за допомогою зірок, то нині це робить найновітніша техніка. А на зміну лупі й очному дзеркалу («пращуру» офтальмоскопа) прийшла сучасна апаратура.

А починалося все так... Одержувати знання та навички з практичної офтальмології та хірургії ока студенти почали ще за часів першого декана медичного факультету Володимира Караваєва. Він сам успішно оперував хворих на катаракту. Істотно вдосконалив техніку цього оперативного втручання і виконував його за півтори хвилини(!). На рахунку видатного хірурга 16 тисяч операцій, і серед його пацієнтів було чимало закордонних.

Першим завідувачем кафедри став професор Олександр Іванов. Він також очолив головну клініку Київського університету. За роки його керівництва амбулаторію клініки відвідали більш як 20 тисяч пацієнтів, а це майже дві тисячі хворих на рік. Іванов відомий як основоположник патологічної анатомії в офтальмології. Його роботи були присвячені мікроскопічній анатомії усіх тканин ока і враховували надбання Західної Європи.

Серед офтальмологів країн СНД сьогодні дуже популярний журнал «Вестник офтальмологии». Звідти вони дізнаються про останні досягнення сучасної медицини. Нині довідник видається в Москві. Проте мало кому відомо, що своїй появі він завдячує українському професору Андрію Ходіну і свою історію розпочинає в Києві.

Учню Ходіна професору Олександру Шимановському вдалося здійснити переворот у тогочасній офтальмології. Вихованець медичного факультету у 1893 році перший у царській Росії виконав операцію з пересадки переднього відділу ока. Для цього він використав трансплантат, видалений у хворого на глаукому. Трансплантат не прижився. Проте висновки Шимановського знадобилися для того, щоб через 29 років всесвітньо відомий академік Філатов здійснив вдалу трансплантацію рогівки, взятої з трупного ока, в Одесі. Ця найвідоміша операція допомогла зберегти зір багатьом хворим.

Після смерті уславленого вченого кафедру очолювали його наступники. Професор Левитський намагався оснастити клініку найсучаснішою діагностичною апаратурою. Тому ще до війни клініка володіла щілинною лампою, офтальмоскопом, камерою для фотографування очного дна. Тоді саме зародився студентський науковий гурток, де студенти не тільки поглиблювали свої знання з офтальмології, а й виконували наукову роботу. За більш як 70-річну історію з гуртка вийшло багато ніні відомих учених: Р. Скрипник, О. Курилiна, Т. Баран, О. Вітовська, Д. Чурюмов, Н. Гребень та І. Скрипниченко. І сьогодні заняття гуртка відвідують близько 40 студентів. Марія Галась — одна з них. Завдяки своїм керівникам дівчина вже стала переможцем всеукраїнської медичної олімпіади в Одесі. А також гідно представила наукову доповідь у Санкт-Петербурзі.

І досі у Жовтневій лікарні діє пункт невідкладної допомоги. Його в 1958 році відкрив керівник кафедри Павло Плітас. Нині це єдиний пункт у Києві та в усій Україні, куди цілодобово звертаються з травмами ока. Щодня більш як 100 пацієнтів. За словами офтальмологів, травми змінюються з плином часу. У 1960—1970 роки зросла кількість виробничих ушкоджень, далі — сільськогосподарські, сьогодні — побутові, кримінальні та автомобільні. Як правило, це дуже серйозні травми, тому офтальмологи співпрацюють з травматологами, нейрохірургами, невропатологами. У скрутних ситуаціях діють як єдиний налагоджений механізм. Так, під час затемнення сонця 1999 року до офтальмологів зверталися цілими сім'ями. Спостерігаючи за природним явищем без спеціальних пристроїв багато хто отримав опіки і міг втратити зір. Пізніше цей випадок вилився у дисертацію, присвячену впливу сонячного опромінювання на орган зору.

Під час головування професора Плітаса на кафедрі з'явилися й інші нововведення: глаукоматозний кабінет і перша в Києві лабораторія з добору і виготовлення контактних лінз. Упродовж 19 років кафедру очолювала професор Тетяна Шлопак. За цей час вона підготувала 6 докторів наук, які керували кафедрами в інших вищих навчальних закладах, та 18 кандидатів медичних наук.

З 1985 року й донині кафедру очолює член-кореспондент АМН України, професор Геннадій Жабоєдов **(на знімку).** Під його керівництвом співробітники кафедри консультують і лікують хворих у міських лікарнях та поліклініках. Навчальна робота проводиться на кількох базах: в очному відділенні «Травма ока», клініці «Ексимер», Київській обласній лікарні. Там студенти проходять практику. Для них влаштовують прямі трансляції з операційної — так звана «жива хірургія». До клінічної аспірантури та магістратури приїжджають з усіх куточків планети. Перуанець Хосе Хименез дізнався про університет із реклами. Вирішив спробувати і не помилився. Уже на місці вивчив мову і отримав спеціалізацію. Про свій вибір не жалкує. Каже, що природжений офтальмолог.

Завдяки професору Г. Жабоєдову на кафедрі значно розширено дослідження з діагностики та лікування захворювань зорового нерва і сітківки. Істотно збільшився і обсяг оперативних втручань на мікрохірургічному рівні: від операцій первинної хірургічної обробки ока у разі травматичних уражень до імплантації штучного кришталика при ускладнених катарактах. Здійснюють тут і пластичні операції після опіків та новоутворень із застосуванням комбінованих методів лікування. А в 2005 році на базі кафедри відкрито курси для лікарів-офтальмологів із застосування сучасних лазерних технологій...

Історія кафедри унікальна. Такою її роблять люди. Лікарі-офтальмологи. Щодня вони заглядають у наш внутрішній світ і роблять усе можливе, щоб ми не перестали бачити зовнішній.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Здоров'я від Мирона Ходи

■ **ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК**

Серед розсипаних по Азовському узбережжю курортних перлин Приморськ заслуговує на особливу увагу відпочивальників. Відгороджений від штормових вітрів Бердянською та Обіточною косами і розташований у лоні затоки, він є тим чудовим оазисом, що зцілює недужих і повертає сили втомленим від перенапруження та життєвих негараздів.

Багатьом відомо й те, що з усіх морів тільки Азовське є енергетичним донором, котрий повноцінно реабілітує здоров'я не лише дітей, а й їхніх батьків. То круті і не дуже зорні тутешні оздоровниці в купальний сезон завжди переповнені та різномовні.

На цьому тлі дуже пристойний вигляд має оздоровчий комплекс санаторного типу «Приморський». Саме так нині називається відома на весь колишній Радянський Союз однойменна турбаза. Заклад, якому нещодавно виповнилося сорок років, працює з травня по жовтень. Тут традиційно лікують захворювання органів дихання і периферичної нервової системи. І все-таки справжньою родзинкою, яка допомогла йому здобути широке визнання не лише в Україні, а й у близькому та далекому зарубіжжі, є школа здоров'я «Золота рибка», яку заснував директор комплексу Мирон Хода.

Саме після святкування Дня незалежності, 25 серпня, у ній розпочався десятий цикл занять, але ті, хто не встиг сюди потрапити, можуть ще записатися на 15 вересня. На жаль, до наступного травня це буде останній набір бажаючих під контролем лікарів зцілити самих себе...

Що такого незвичайного придумав Мирон Миколайович, що став знаменитістю? На теренах СНД досі була лише одна школа здоров'я, яку в Сочі створила Надія Семенова. Використавши її досвід, Мирон Хода заснував свою і пішов далі. Щоправда, напрацювавши на основі набутків народних цілителів, йогів та тібетських лам методику загального оздоровлення людського організму та його очищення від патогенних організмів, солей, шлаків, холестерину, жовчних і ниркових каменів, у якості піддослідного кролика він спочатку використав самого себе.

Здається, нічого оригінального в тому немає, що людина засвоює вже набутий досвід попередників, але скільки разів кожен із нас чухав потилицю, зарікаючись учитися на власних помилках! І, що знаменно, підсумком цих багаторічних роздумів, експериментів, спостережень та відгуків численних слухачів заснованої ним школи стала книжка «Я хочу і буду здоровим», котра в Запоріжжі, Києві, Дніпропетровську, Донецьку, Львові, Кіровограді та інших містах має великий успіх.

Але до цього треба було проявити велике терпіння й наполегливість, щоб здолати скептицизм і опір чиновників та іншої сановної братії, від якої, ой, як залежить успіх доброго починання! Треба віддати належне голові правління ЗАТ «Запоріжтурист» Віктору Білоблоцькому, який хоч і вагався, та все-таки підставив своє плече, і школу здоров'я вдалося відстояти. І тепер, пройшовши курс зцілення, відпочивальники повертаються з Приморська бадьорими і життєрадісними, молодшими на добрий десяток років. Тому до Мирона Миколайовича часто телефонують москвичі і новосибірці, кияни і львів'яни, дніпропетровці і донеччани, котрі висловлюють щиру вдячність за безцінний дар оздоровниці і цікавляться, коли і за якою програмою працюватиме чергова група заснованої ним школи.

Людям із середнім достатком тут подобається відпочивати. На пляж вони ходять по півкілометровому місточку через лиман з лікувальними грязями, вдихаючи цілюще повітря, а колектив комплексу прагне забезпечити їм змістовне й комфортне перебування. Тож подяки, висловлені на адресу медиків, яких очолює головлікар Ніна Сиващенко, працівників їдальні на чолі з Валентиною Кучеренко і взагалі всього персоналу оздоровниці, цілком заслужені. Це і є той сервіс, про який ми мріємо, їдучи відпочивати на море.

Звичайно, те, що пропонує Мирон Хода, можна було б робити і вдома, однак для того треба бути надзвичайно цілеспрямованою і не обтяженою проблемами та обов'язками людиною. На жаль, таких серед нас одиниці, тому доводиться викроювати три тижні, аби, забувши про все на світі, в гурті таких само «просвітлених» лікарями та внутрішнім голосом однодумців скоритися загальному режиму й дисципліні, переборюючи власні лінощі та неорганізованість. Загалом це не так і просто. Адже до програми школи входять: роздільне харчування; очищення кишечника, печінки, суглобів, хребта, лімфи і крові; шість правил Системи здоров'я Кацудзо Ніші; вправи тібетських лам з омолодження «Око відродження»; дихальна гімнастика; радієстезія (вміння користуватися маятником); очищення організму від внутрішніх паразитів та інші важливі речі, про котрі ми в повсякденному житті не дбаємо.

Усе тут просто і зрозуміло. Хочеш бути здоровим — будь ним! А ви не хотіли б допомогти собі? Тоді телефонуйте до Приморська. Контактні телефони: 8-06137-7-24-74, 7-32-40, 7-27-45, 8-067-939-62-62.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімках: директор оздоровчого комплексу санаторного типу «Приморський» Мирон Хода; знаменитий місточок здоров'я через лиман до пляжу.

Фото автора.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

КВІТНИ, УКРАЇНО!

Мрія українців нарешті здійснилась,
Вільна Україна на світ народилась.
Від волі чужої ти навік звільнилась,
Й на карті планети ясно засвітилась.
Бо не вмерли України ні воля, ні слава,
З століть відродилась соборна держава.
В братерських обіймах свободу вдихнули
Шахтарі Донбасу й з Карпат лісоруби.
За це перед Богом голови схиляймо
І в щирій молитві його величаймо.
Бо лиш Бог єдиний дарував нам долю,
Вільну Україну, вільному народу.
Серед країн світу гордо й величаво,
Ти зіркою станеш Вкраїнська державо.
Україно мила від Тиси до Дону,
Ти мрія і втіха для кожного дому.
Тобі знов родились герої й поети,
Постаті крилаті на цілу планету
Августин Волошин і Ліна Костенко,
Василь Гренджа-Донський і геній Шевченко.
І ми вчимося любить рідну мову,
Любить Україну від Тиси до Дону.
Бо вона єдина, як мати рідненька,
Моя Україно, квітни щасливенька!

Тетяна БІГАР, учениця 4-А класу Міжгірської ЗОШ І—ІІІ ст., учасниця краєзнавчо-мистецького клубу «Трембіта» при дитячій районній бібліотеці ім. В. Гренджі-Донського.
Закарпатська область.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

За чудові краєвиди цю місцину в Березнівському районі називають «Надслучанською Швейцарією». Це Мекка любителів зеленого туризму.

Фото Марії КОРНІЙЧУК.
Рівненська область.

Не варто казати про брак газу

Кілька разів у «Голосі України» читав матеріали про забезпечення України газом. Проте в деяких із них є неточності. Так, приміром, у матеріалі «Проситимемо й надалі» («ГУ» від 7 липня 2006 року) вказується, що Україні бракує майже 17 млрд. куб. м газу. Але ж це не так! Про який брак газу може йтися, якщо Україна добуває свого газу близько 20 мільярдів кубічних метрів? Інше питання — куди цей газ і за якою ціною йде далі? І якщо його недостатньо, тоді потрібно вже звертатися до Генеральної прокуратури, уряду, Президента України.

Приватні підприємці за потреби можуть закуповувати газ за кордоном за будь-якою ціною (й по 500 доларів за тисячу кубів). Це їх особиста справа, адже ціну на товари все одно регулює ринок.

До речі, за нинішніх темпів розробки родовищ газу, в Україні їх вистачить на кілька десятиліть і, на мою думку, питання дефіциту газу на цей період не повинно бути актуальним. Якщо, звичайно, його не зроблять актуальним наші політики-бізнесмени і засоби масової інформації. До речі, собівартість тисячі кубічних метрів вітчизняного газу в 2005 році була 66 гривень, а перепродавався він підприємствам комунального господарства вже по ціні 600 гривень.

С. МИСНИК.
Вільне Новомосковського району Дніпропетровської області.

Якби був телефон

У черзі на телефон перебуваю з 1986 року. І коли б він був установлений, то, можливо, мій чоловік залишився б живим. 1 серпня 2005 року йому стало зле, він задихався, і я побігла до сусідки телефонувати нашим медикам. До «Швидкої допомоги» насилу додзвонилася, і саме в той момент, коли всі машини роз'їхалися за викликами. Бригада швидкої допомоги приїхала, але було вже пізно... Спізнилися на 15 фатальних хвилин.

Після похорону не можу взяти себе в руки. Щодня умиваюся сльозами, адже прожили ми з чоловіком прекрасне життя, ніколи серйозно не сварилися. Хочу поставити йому пам'ятник, як моряку, шахтарю і коханій людині.

Життя мене не балувало. З 11 років працювала на військовому заводі, який виробляв снаряди для артилерії. Дуже було погано з харчами, але молодість є молодість: встигали і поранених перев'язати в госпіталях, і пісні поспівати. Це в минулому. А сьогодні я — людина, котра потребує допомоги. Мені важко ходити, а телефон потрібен, як повітря.

Галина ЖИГАЛОВА.
Хорошки Лубенського району Полтавської області.

Таких потрібно визнавати

Нещодавно прочитав у «Голосі України» лист, у якому читачка скаржилася, що її не визнано учасником Великої Вітчизняної війни. А вона працювала в госпіталі... Прикро, але таких сумних історій дуже багато.

Моя дружина також не належить ні до інвалідів війни, ні до дітей війни. Народилася вона у 1927 році. Протягом війни навчалася в залізничній школі і разом з однокласниками допомагала на залізничному вокзалі виносити поранених із санітарних поїздів, що прибували з фронту. А навчаючись у медичному інституті, чергувала біля поранених у госпіталях.

Вивчаючи це питання, я встановив, що до працездатних віднесено тих дітей, яким до 2 вересня 1941 року виповнилося 14 років і більше, а також ті, яким у день закінчення війни ще не виповнилося 18 років.

Студентам, які закінчили вищі навчальні заклади у воєнні роки, видавали документи про освіту встановленого зразка. А документів про працю в період навчання не дали. І для того, щоб отримати статус учасника війни, дружині потрібно було пред'явити у відповідні органи саме документ про працю у воєнні роки. Якого, звісно, у неї немає.

Проте всі однолітки дружини, які проживають на території Російської Федерації, визнані учасниками війни без пред'явлення таких документів...

Володимир КАРП'ЮК.
Луцьк.

Невгамовна душа

Сорок років поспіль працює в одній школі на посаді вчителя молодших класів Таран Ніна Олексіївна (на знімку). За цей час змінювалися шкільні вимоги, педагогічні підходи та й наша країна, незмінними у Ніни Олексіївни залишилися тільки любов до дітей і невгамовність. Чи не найголовніше в її житті бажання — допомогти дітям знайти життєве зерно, яке проросте.

Педагог постійно у пошуку нового, кращого, найцікавішого для учнів. Її уроки особливі: це може бути урок-подорож, урок-роздум чи урок у віршах. Заради учнів вона нехтує власним часом та спокоєм.

Наша школа для дітей з відхиленням у розумовому розвитку. Її випускники не вступають до вузів, тож головне — щоб вони виросли нормальними й корисними людьми. Наші вихованці беруть активну участь в оглядах художньої самодіяльності, спортивних змаганнях, за що часто нагороджуються дипломами та путівками до «Артека». І все завдяки хорошому дійовому колективу, серед яких є чудовий наставник — Ніна Олексіївна. Її люблять і поважають за допомогу та підтримку і діти, і колеги.

Я часто дивуюся, звідки ж вона бере сили й енергію?.. Живе ж бо зі старенькою матір'ю-інвалідом, сама виховала двох чудових дочок (одна теж педагог, а друга — медик). Була депутатом 2-го скликання районної ради, головою районного комітету з освіти та культури. Вкладала душу в дитячий хор і гурток «Вечорниці».

Має багато грамот від районного та обласного управління освітою. Її трудова книжка повністю заповнена подяками, а про роботу лише один запис — «прийняти».

Цікаво, що за всіма буденними клопотами Ніна Олексіївна встигає ще й вірші писати: про дітей, жіночу долю, рідний край. Їх безліч — цілі зошити. Найцікавіші були опубліковані в районній газеті.

І нині у Ніни Олексіївни ще багато планів і задумок... Вона безкінечно вчиться й освоює нові технології. Конкурси, диспути, походи, свята — нема коли подих перевести.

Галина ШУРИГІНА, вчитель української мови і літератури Сиваської ЗОШ-інтернату
Новотроїцького району Херсонської області.

Прислухайтеся до нас, будь ласка

Ми, учасники Великої Вітчизняної війни і ветерани праці, вирішили звернутися до Президента України і Голови Верховної Ради з пропозиціями.

1. Вважаємо, що з метою економії державного бюджету варто встановити чисельність депутатського корпусу — 250 осіб і 12 комітетів Верховної Ради.

2. Гадаємо, що варто скасувати всі пільги і привілеї обранців народу. Приміром, депутат Німеччини не має права їздити за державний рахунок у спальних вагонах і вагонах-люкс. Він може користуватися тільки вагонами економкласу.

3. Пропонуємо встановити депутатам і державним службовцям зарплату не вище 3—4 середніх зарплат по Україні.

4. Необхідно скасувати обрання депутатів за партійними списками. Бо виборець не бачить конкретного кандидата, за якого він голосує.

5. Вимагаємо скасувати недоторканність депутатів Верховної Ради.

Василь ГАЙДЕНКО.
Київ.

Назавжди у наших серцях...

Улітку 1944 року моя дивізія стала тимчасово в оборону на південь від села Нагуєвичі, і я мимоволі згадав автобіографічні твори Івана Франка, з яких ще в шкільні роки знав, що він народився в цьому селі, що батько його був простим сільським ковалем і славився на всю околицю не тільки сумлінною роботою, а й гостинною, людяною вдачею, що в його кузні день у день не змовкав ковальський молот, збиралася сільська біднота. Серед неї часто можна було побачити русявого з синіми, як небо, очима малого Івасика — сина коваля, майбутнього письменника.

Тієї ночі, в польових умовах, від усього серця я написав вірш, присвячений поету, епіграфом до якого стали його слова: «А в тій кузні коваль клепле...».

Вогонь не гас у кузні
І молот не змовкав —
Кувала плуг залізний
Тут батькова рука.
І дзвін лунав у гори,
В дрогобицькі поля, —
Ішли розвіять горе
До кузні із села.
І слухав вперш він думи
Тут сірих наймитів
Про шлях, гіркіший диму,
У їхньому житті.
Дитинство синьооке,
Як небо в перший грім,
Тоді забуло спокій
І вийшло з берегів.
Вогонь не гас у кузні
З тих пір удень й вночі —
То син з плугів залізних
Кував на бій мечі.

Пишучи цей вірш, мені здавалося, що я ніби бачу перед собою ту кузню, в якій видзвонював ковальський молот і горів ясний вогонь, що згодом розгорівся у мужньому серці поета у велике полум'я, яке палило всіх хижаків на рідній землі.

Я насмілився надіслати вірш з передової до нашої дивізійної газети «За победу», а через кілька днів побачив його опублікованим. Прочитавши моє творіння в газеті, солдати почали мене вітати із творчим успіхом, або, як вони казали, «з вдалим пострілом». Пізніше я розповідав їм про життя і творчість українського класика Івана Франка. Читав їм його вірші, особливо подобалися «Каменярі», «Вічний революціонер».

Кожному з нас хотілося побувати в селі Нагуєвичах, узяти участь в його визволенні від німецьких загарбників... Газету з віршем я носив із собою в солдатському мішку, як талісман, разом з сухим пайком і патронами.

«Як здобудемо перемогу і залишусь живим у цьому пеклі, — думав я не раз, — обов'язково відвідаю село Нагуєвичі».

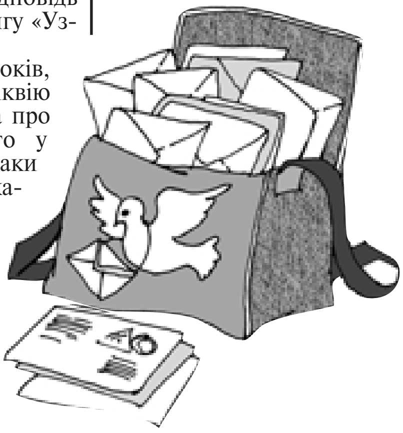
Незабаром наша дивізія вступила в бій, прорвавши оборону фашистів. В одному із запеклих боїв кулеметне відділення, в якому я служив, потрапило під мінометний вогонь. Перший номер з кулеметної обслуги героїчно загинув, я був поранений, а мій солдатський мішок, в якому була й газета, знищений.

Після Перемоги я продовжив навчання, але мене не покидала думка розшукати газету і я звернувся по допомогу в архів Міністерства оборони. А тим часом відвідав батьківщину письменника, село Нагуєвичі, побував у музеї-садибі, посидів під старим дубом, під яким письменник любив працювати і відпочивати. І насамкінець поїхав до Львова, де поклав квіти до пам'ятника поетові на Личаківському кладовищі, від себе і своїх побратимів.

Про свої незабутні враження від мандрівки написав відомому ученому, синові Івана Франка — Тарасові Франку. Тарас у відповідь прислав мені свою нову книгу «Уздовж і впоперек».

Відтоді минуло багато років, але як дорогу фронтову реліквію я бережу копію свого вірша про І. Франка, опублікованого у фронтовій газеті, яку мені таки вислали з архіву. Ця публікація нагадує мою грозову юність, коли кувалася нелегка, але свята перемога, про великого класика української літератури, який завжди залишиться живим у наших серцях.

Іван БЕЗРУЧКО.
Кельменці Чернівецької області.

■ У НОМЕР

Підкорювачам вершин мудрості

Щирі вітання з Днем знань — зі святом мудрості, людяності, доброти та з початком нового навчального року висловив голова Народної партії Володимир Литвин викладачам, учням та студентам. Він зауважив, що цей день особливо урочистий і хвилюючий, адже саме з нього починається незвіданий, цікавий і, водночас, нелегкий шлях до пізнання, до нових звершень, до самостійного життя.

Володимир Литвин побажав усім школярам і студентам на цьому шляху підкорити нові вершини знань, зустріти добрих і надійних друзів та досягти омріяної мети. І висловив переконання, що їхні здібності та наполегливість стануть запорукою визначних успіхів у дорослому житті.

З усією теплотою серця цього дня, говориться у привітанні голови Народної партії, висловлюю слова подяки за щоденну напружену, титанічну працю вчителям, які не лише щедро діляться своїми знаннями, а й виховують молоде покоління свідомих громадян, справжніх патріотів своєї держави. Низький уклін вам і всенародна шана за те, що ви, недивлячись на складну ситуацію в освітній галузі, незадовільне фінансування та принизливу заробітну платню, продовжуєте любити наших дітей, розкривати їхні таланти і обдарування, навчати правди та свободи, допомагаєте повірити у їхні сили та можливості. Адже ваша мудрість і великодушність залишаються з вихованцями на все життя.

Престиж — справа недешева

Сьогодні перший раз у перший клас підуть онука Президента України Віктора Ющенка і дочка колишнього секретаря РНБО Анатолія Кінаха. Шестирічна Софійка Кінах вчитиметься в найстарішій київській школі — ліцеї № 100 «Поділ». Там навчалися мати Марини Кінах, сама Марина і дві її старші доньки, **повідомляє УНІАН**. До цієї ж школи піде й Домініка — дочка Віталіни Ющенко. За даними газети «Сегодня», щоб вступити туди, слід зробити перший внесок у розмірі 800—1000 доларів. До речі, за парту в цьому ж ліцеї сяде і дочка Ігоря Литовченка («Київстар») та моделі Влади Литовченко.

Дочка ж Віктора Ющенка семирічна Софійка вчиться в Печерській міжнародній школі. П'ятилітня Христинка ходить до садка при цій же школі. Навчання дуже дороге: 12 тисяч доларів. А от десятилітня Домініка Плющ, дочка колишнього глави Верховної Ради Івана Плюща, пішла в 5 клас київської гімназії «Престиж». Навчання там теж недешеве: торік було 1200 гривень на місяць, зараз ціну підняли.

Тепло для учнів

Стабільне тепло взимку та гаряча вода протягом навчального року — такі блага отримали 350 учнів херсонської школи № 18, що в мікрорайоні Киндійка. Радість неабияка, адже досі навчальний заклад опалювався вугіллям, що породжувало чимало незручностей. Зведення автономної котельні та підключення її до газової мережі коштувало міській громаді 100 тисяч гривень. Вкладені кошти виправдані, бо відтепер значно вищий коефіцієнт корисної дії опалювальної установки, до всього ж — школа зекономить кошти, не утримуючи шести кочегарів.

Алла БРУСИЛОВА.

Віддали хату під школу

Двадцять учнів сіли за парти нової початкової школи, яка запрацювала в селі Панталія Дубенського району. Під неї віддала свій будинок сім'я дубенських підприємців Шегерів. До того ж родина пообіцяла бути меценатами для цього навчального закладу.

Приміщення готували до нового навчального року всім селом. А стара школа за свої вісімдесят років так постаріла, що ремонтувати її означало б кидати гроші на вітер. Ще й в одному з класів обвалилася стеля. На спорудження нової потрібно було б 400 тисяч гривень, яких у бюджеті бракує. Був й інший вихід — перевести сільських школярів в одну із шкіл міста Дубна. Для цього малечі потрібно було б щодня — і в дощ, і в сніг — долати кілометри. Тому так схвально і сприйняли батьки школярів щедрий подарунок сім'ї Шегерів.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Привільненський сільський голова Юрій Момотюк біля нової Панталіївської початкової школи.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

«Важкувато, але я впораюся!»

Цьогоріч 1 вересня українські школи розчинять двері для 380 тисяч першокласників. Прикро, але торік ця цифра була більшою на кілька десятків тисяч. Зменшення кількості учнів впливає на мережу навчальних закладів. Але міністр освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко зазначив: його відомство не планує закривати школи. Так, торік відкрито майже 40 шкіл, розрахованих на 12 тисяч учнів. Попри це, за останні п'ять років з освітянської мапи країни зникло 594 школи, переважно у сільській місцевості. Щоб покращити ситуацію, вирішили провести експеримент зі створення шкіл з новою методикою і схемою навчання — «Шкіл-родин», де вчителі матимуть змогу проводити уроки в різних класах за умови малої кількості дітей. Планується, що в наступному навчальному році цю іновацію випробують у кількох областях країни — Житомирській, Київський та Івано-Франківській.

Олена СКРИПКА.

На знімку: «Важкувато, але я впораюся!» — впевнена Софійка Курбатова, від сьогодні учениця 1-а класу київської середньої школи № 250.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Скрипковий ключ до успіху

П'ятирічна киянка Марійка ще з літа старанно виписувала в нотному зошиті скрипкові та басові ключі. Незабаром вона піде до музичної школи. «Я зовсім не прагну зробити з доньки професіональну піаністку, — каже її мама Світлана Василівна. — Сподіваюся, що тут її навчать любити й розуміти класичне мистецтво, прищеплять хороший смак».

У вересні свої двері перед дітлахами відчинять 56 столичних музичних шкіл. Розумному, доброму й вічному тут навчатимуть майже 17 800 хлопчиків та дівчаток. Дати дітям початкову музичну освіту можуть собі дозволити навіть сім'ї зі скромними статками: платня за навчання не перевищує 40—50 гривень на місяць. Опанувати ази музичної теорії і практики малюкам допоможуть педагоги. А от хто допоможе самим учителям?

— Зарплата молодого фахівця виглядає надто скромно: у столиці ставка викладача першої категорії — 563 гривні. Тому більшість педагогів мусить працювати на півтори, — розповідає директор методичного кабінету головного управління культури та мистецтв КМДА Олексій Полянський. — Є й інші проблеми.

Столичні школи гостро потребують нових піаніно, бандур та скрипок. Переважна більшість інструментів потрапила сюди ще в 50-ті чи 60-ті роки. Востаннє держава виділяла гроші на їх закупівлю у 80-ті роки. На жаль, єдина в Україні Чернігівська фабрика музичних інструментів закрилася ще 20 років тому. Згодом та само доля спіткала єдине державне видавництво музичної літератури та спеціалізований магазин «Ноти» на Хрещатику.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Освіта без бар'єрів

Учора в Києві урочисто відкрився перший корпус нового містечка університету «Україна», освіту в якому здобуватимуть люди, незалежно від стану здоров'я, соціального статусу та статків. Найперше новими можливостями зможе скористатися молодь із особливими потребами, адже для їхнього навчання та пересування тут створено всі необхідні умови.

43 тисячі студентів сьогодні навчаються в цьому вузі за 87 напрямами та спеціальностями. До того ж діяльність «України» на чолі з президентом вузу Петром Таланчуком **(на знімку — крайній ліворуч)** не залишається поза увагою міжнародних інституцій: у травні цього року до численних відзнак додався почесний статус «Університету миру».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

А доїхати нема чим

60 відсотків школярів області не мають чим дістатися школи. Про це повідомила прес-служба Чернівецької ОДА. Скористатися шкільним автобусом можуть лише 40 відсотків учнів. І це незважаючи на те, що придбано 7 мікроавтобусів «Соболь» та «Газель». Проте, за словами голови облдержадміністрації Володимира Куліша, заплановано купити ще 10 автобусів за рахунок субвенції з державного бюджету на 1 мільйон 61 тисячу гривень. Керівник області переконаний, що це можна зробити і за рахунок місцевого бюджету. Тим часом значний відсоток школярів Герцаївського, Путильського, Новоселицького та Хотинського районів сьогодні знову діставатиметься шкіл, що у сусідніх селах, пішки.

Сергій СУЛИМА.

З новосіллям!

Сьогодні, у день свята першого дзвоника, справляють новосілля учні п'яти шкіл Закарпаття. Здано в експлуатацію школи у селах Вилоку та Вербовці Виноградівського, Заброді Великоберезнянського, Нижньому Болотному Іршавського та Великому Бичкові Рахівського районів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Королі на вежах

Коли В'ячеслав Босакевич отримав призначення на нову керівну посаду, то найперше, за що взявся, була... мітла. Викликав до кабінету завгоспа, дістав з кишені власних п'ятсот гривень і наказав купити віники і мітли — навести чистоту на території. «Чи довго мели? Та й досі це робимо, аби мати охайний вигляд», — посміхається генеральний директор Херсонського дослідно-механічного заводу «Проторус».

Занепале у часи «перебудови» підприємство — нині одне з тих, на яких базується регіональна економіка. Про свої успіхи й здобутки «Проторус» днями сповістив усіх мешканців обласного центру. На центральній площі Херсона протягом двох днів тривала виставка продукції заводу. І серед неї — «ювілейний» екземпляр, 1300-та автомобільна вежа, подарунок до Дня незалежності. З такої нагоди колектив заводу привітали голова Херсонської облдержадміністрації Борис Силенков та міський голова Володимир Сальдо.

— Добре, що підприємство, яке перебувало в стані розвалу, воскресло з руїн. Добре, що знайшовся свій, місцевий інвестор. Тепер вежі «від Босакевича» несуть на своїх стрілах символ міста — герб Херсона — в усі куточки країни, — зазначив під час відкриття виставки Херсонський міський голова.

Основна продукція дослідно-механічного — автомобільні вежі, що застосовуються у різних галузях господарства країни.

— Наш завод — король «ліктьової» вежі, і тут нам конкуренції ніхто не становить, — не без виклику каже В'ячеслав Босакевич. — Найбільші замовники продукції — промислово розвинені регіони: Харків, Дніпропетровськ, Київ, Полтава. Випускаємо вежі на базі шасі автомобілів ЗІЛ, МАЗ, КамАЗ. Висота вежі коливається від 18 до 26 метрів. Найближчим часом освоїмо нові «висоти» — 32- та 36-метрові.

Слід зазначити, що інтерв'ю з В'ячеславом Босакевичем — це суцільна філософія. Депутат обласної ради, голова ради підприємців області, директор-виробничник залюбки і зі знанням справи розкладе по поличках будь-який хоч політичний, хоч економічний момент. І, головне, зрозумілою і переконливою мовою:

— Хіба керівники держави не бачать, що вигідно мати такі заводи, як наш? Вигідно, коли люди офіційно отримують зарплатню. Ось порахуйте, від кого більше користі: робітника на заводі чи реалізатора на ринку? Скільки податків до бюджету дадуть 100 робітників, у яких офіційна зарплата доволі висока? Скільки податків дасть бюджету саме підприємство, де працюють ці робітники? І скільки податків дадуть 100 продавців, які платять єдиний податок? Рахуйте, рахуйте...

Про економічні можливості заводу промовисто свідчить і такий факт. За чотири останні роки ціна на його акції підскочила в 100 разів.

— Чи є проблеми? Звичайно! І найперше — кадри. Готові прийняти сьогодні чотири десятки робітників, але кадрові агентства розводять руками, — зазначає В'ячеслав Босакевич. — Хочу довести колективу, що ремесла, які чомусь стали непопулярними, знову потрібні, хочу повернути престиж таким професіям, як слюсар, токар, зварювальник. Впевнений, маленькі кроки приведуть до великої перемоги!

Алла БРУСИЛОВА.

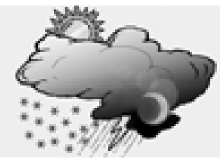
На знімку (зліва направо): міський голова Херсона Володимир Сальдо, голова Херсонської ОДА Борис Силенков, директор заводу «Проторус» В'ячеслав Босакевич.

Фото автора.

■ ОГОЛОШЕННЯ

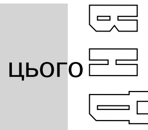
ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 1 ВЕРЕСНЯ 2006 ■ № 161 (3911)

1 вересня в Україні хмарно з проясненнями. Дощі, грози, у західних областях місцями сильні дощі. У західних, північних та центральних областях вночі 7—12, удень 14—19 градусів тепла; у південних та східних областях вночі 9—14, місцями 15—17, удень 18—23, у Криму вночі 12—17, удень 20—25 градусів; у Карпатах вночі 3—8, удень 7—12 градусів

1 ВЕРЕСНЯ

■ 1906. *У Росії запроваджено військово-польові суди (через розгул тероризму проти представників влади та селянські бунти).*

■ 1939. *Початок другої світової війни. Нині відзначається як Всесвітній день миру.*

■ 1939. *В СРСР ухвалено закон про загальну військову повинність.*

■ 1961. *У столиці Югославії Белграді відкрилася перша конференція керівників країн, які не приєдналися.*

■ 1981. *У Саудівській Аравії стала до ладу перша в світі стільникова телефонна мережа.*

■ 1996. *В Україні введено гривню.*

■ СМАЧНОГО!

Кабачки «просяться» на стіл

Кабачки багаті на мінеральні солі, які дуже необхідні нашому організму. У великій кількості в них є солі калію, фосфору, кальцію, магнію, а також натрію, заліза та сірки. У кабачках, до того ж, і багато різних мікроелементів. Вживання кабачків сприятливо позначається на водному балансі нашого організму, допомагаючи йому виводити надлишок води. А ще не треба забувати про вітамін С, каротин, вітаміни групи В, нікотинову кислоту та клітковину. Для тих, хто страждає на шлунково-кишкові захворювання, це прекрасна дієтична їжа.

Млинчики

Візьміть: кабачок, 2 ст. л. борошна, 1 яйце, сіль за смаком, олію.

Очистіть кабачок, натріть на тертушці. Добавте 2 ст. ложки борошна, яйце, сіль. Ретельно перемішайте, щоб вийшло тісто як на звичайні млинці. Ложкою кладіть у розігріту олію і смажте. Подавайте, политими сметаною.

Фаршировані

Візьміть: 1 середній кабачок, 700 г м'ясного фаршу, 1 цибулину, сіль, перець, рослинну олію, 3 ст. ложки майонезу.

Фарш посоліть, поперчіть, перемішайте, додайте підсмажену цибулю. Кабачок очистіть, поріжте кільцями (1,5—2 см), вийміть серединку та посоліть. Викладіть на змащене олією деко кружальця. Наповніть серединку фаршем. Зверху змастіть майонезом. Поставте в духовку та запікайте 25—30 хвилин за температури 220 градусів. До столу можна подавати і гарячими, і у холодному вигляді з овочами.

Рагу

Потрібно: 4 невеликі кабачки, 4 помідори, 100 г сиру (можна взяти бринзу), 2 ст. л. масла вершкового, 3 ст. л. олії, 1 ст. ложку борошна, сіль.

Кабачки наріжте кружечками, посоліть, обваляйте в борошні та підсмажте в олії. В сотейник, змащений олією, укладайте шарами кабачки, порізані тоненькими шматочками помідори, потім сир (бринзу). Все полийте розтопленим вершковим маслом та запікайте в духовій шафі.

Наталія БОРИСПІЛЬСЬКА.

■ ЧИТАЧ — ЧИТАЧУ

Вирішення делікатної проблеми

Улітку я сильно упрівала. Дезодоранти практично жодного ефекту не давали, а часом навіть збільшували проблему: запах поту змішувався з запахом дезодоранту, а тимчасово врятувати можуть тільки вологі серветки.

Погортавши старі журнали, я знайшла народні методи боротьби з цією проблемою.

Приміром, шкіру можна 1—2 рази на день протирати настойкою хвоща на горілці (1:10). Хвощ підсушує шкіру, а спирт знищує бактерії. Також дуже ефективно допомагає міцна настойка з кори дуба і верби. У цю настойку варто додати чайну ложку столового оцту і розвести водою в співвідношенні 1:10. А ще, двічі рази на день, я протираю шкіру шматочком лимона або огірка.

Олександра БЕРЕЧКО.

Дніпропетровськ.

■ ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Гляньте, які зубки!

Щоб мати здорові і красиві зуби, необхідно їх після їжі чистити, а також регулярно відвідувати стоматолога. Але часом і цього недостатньо. Важливий також стан нашого організму.

☞ Ви повинні знати, що газовані напої містять кислоти, які можуть руйнувати верхні шари зубної емалі. А наявність фосфору може призвести до випадання зубів.

☞ Важливо ретельно пережовувати тверді продукти — вони прекрасно очищають зуби.

☞ Якщо ви курите — постарайтеся кинути. Інакше плям на емалі зубів вам не уникнути.

☞ Намагайтеся не нервувати. Завважте, що часом, коли дуже злі, ми стискуємо зуби. А це призводить до відколів емалі і негативно позначається на здоров'ї ясен.

☞ Маленьким дітям забороняють гризти нігті тому, що можливі відколи емалі і кровотеча ясен. Доросла людина — не виняток. Тож якщо у вас є така звичка — позбудьтесь її якнайшвидше.

☞ І наостанок: не відбілюйте зуби самостійно. А якщо звернулися до стоматолога, переконайтеся, що процедура не зашкодить вам. Розпитайте доктора про все детально.

Алла БОРИМЕНКО,
стоматолог.

Солодкий і соковитий кавун

■ ВАШ ВИБІР

Кінець літа і початок осені — найкращий час для придбання кавунів. Про корисність цієї ягоди знає багато хто: вона містить і клітковину, і глюкозу, і фруктозу, і бета-каротин. А скільки корисних макро- і мікроелементів «живуть» у кавуні: калій, магній, кальцій, селен, залізо, марганець, мідь, цинк, фосфор, вітаміни С, А, В1, В6. І щоб усі ці необхідні організму речовини збереглися, вибирайте кавун правильно!

Фото Олександра ОРЛИКА.

Насамперед, купуйте його в спеціально призначених для торгівлі місцях (у магазинах, на ринках). Але в жодному разі — не в переходах, чи, приміром, на платформі вокзалу.

Знайте: що кавун більший і при цьому легший, то він спіліший. Але намагайтеся не купувати занадто маленькі або занадто великі.

Якщо хвостик — сухий, кавун — спілий.

Коли кавун остаточно поспів, він «відривається» від баштана. І пляма на боці, на якому лежав кавун, має бути максимально жовтою. Це також ознака його спілості.

Кора спілого кавуна повинна бути тверда. А от якщо ніготь легко її протикає — отже, плід незрілий.

Спробуйте потерти кору кавуна. Якщо є запах свіжоскошеної трави (свіжої зелені), плід сирий.

Якщо постукати по кавуну, почуєте дзвінкий звук. Це сигнал того, що всередині ягода — спіла і соковита.

Пригадую, у дитинстві дідусь навчав мене перевіряти кавун ще й таким способом: якщо спілу ягоду кинути у відро з водою, вона обов'язково має спливти. А якщо потоне — не буде від нього ні користі, ні насолоди.

Надіслала
Надія КОРНЄВА.

Григорівка
Запорізького району
Запорізької області.

■ ГОРОД НА ПІДВІКОННІ

У зимову холоднечу — зелена цибуля

Бажаєте, щоб узимку на вашому столі була зелена цибуля? Влаштуйте міні-город на підвіконні!

Насамперед, висадіть густо, одна до одної, цибулини. Ящики чи кошики заповніть торфом або тирсою. Для цієї ж мети цілком може підійти будь-яка скляна посудина з водою. Але щоб цибулини не загнивали, занурте їх у воду лише на чверть.

Щоб прорізалися зелені стрілки, краще брати цибулини масою в 50 грамів і діаметром — 3—4 сантиметри.

Щоб прискорити проростання цибулин, перед посадкою на добу замочіть їх у теплій воді, а потім обріжте їхню верхню частину (шийку). Але от сильно проросли цибулини обрізати не потрібно.

Ідеальна температура для успішної вигонки — від 22 до 27 градусів тепла. Майте на увазі, що при зниженні температури ріст сповільнюється.

Після того, як ви посадили цибулю, її варто рясно поливати. Пам'ятайте, що ґрунт повинен бути завжди вологим.

Поставте ящики з цибулею на сонячну сторону. І вже через 10 днів можна пожинати плоди.

Надіслала
Надія ГРИЩЕНКО.

Запоріжжя.

■ СВЯТО!

Тамада

У вашій родині незабаром намічається велике свято — весілля? Час думати про його оформлення. І насамперед — про тамаду. Адже без тамади, зазвичай, весілля нудні й нецікаві. Тому, щоб весілля було веселе й усім запам'яталося, прислухайтеся до таких порад:

— якщо це тамада, то він має бути тільки тамадою (не співати, не грати на баяні чи інших інструментах). Тому що тільки одне виходить добре, універсалів практично немає;

— краще запросити тамаду разом зі своїми музикантами, ця послуга набагато дорожча, але за якість потрібно платити;

— у програмі обов'язково повинно бути багато конкурсів, тому що без них нудно;

— не просіть вашого тамаду показати вам відеоматеріали і програму, адже це вже буде не цікаво, просто поцікавтеся, з чого вона складається і чи підходить вона вам;

— зазвичай тамаду потрібно попереджати заздалегідь, і чим раніше, тим краще.

Гарний репетитор — добрі знання!

Вступні іспити давно позаду, але батьки нинішніх старшокласників повинні знати: щоб вступити до престижного навчального закладу, шкільних знань обмаль, і гарний репетитор вашому сину чи дочці дуже навіть знадобиться.

Але вибрати репетитора не так уже й легко, і в цьому вам допоможуть наші поради:

— якщо ви хочете запросити репетитора з агентства, то спочатку поцікавтеся його репутацією. Зазвичай більшість агентств поверхово перевіряють рівень репетитора;

— репетитор обов'язково повинен мати педагогічну освіту, принаймні — психологічну. Тому що, якщо він і знає добре той чи той предмет, це ще не означає, що зможе добре навчити;

— досвід роботи має бути хоча б у педагогічній діяльності — школа, дитячий оздоровчий табір...

— найкраще вибирати репетитора, якого вам порадили ваші знайомі, тому що гарного репетитора передають «із рук у руки»;

— дуже важлива взаємодія репетитора й учня, саме вона забезпечує високий ступінь засвоєння матеріалу;

— вартість репетитора насамперед має залежати від його кваліфікації і предмета, який він викладає. Про розцінки ви зможете довідатися, переглянувши оголошення різних репетиторів;

— побоюйтесь низьких цін, автори таких оголошень, мабуть, сподіваються, що через низьку ціну ви закриєте очі на їхню кваліфікацію.

Тетяна ГАФІНЧУК.

Чернівецька область.

Редактор номера
Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 183

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3211

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

